

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1023

z 20. júna 2019

o rámcach preventívnej reštrukturalizácie, o oddlžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 53 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Cieľom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a odstrániť prekážky výkonu základných slobôd, ako je voľný pohyb kapitálu a sloboda usadiť sa, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi týkajúcimi sa preventívnej reštrukturalizácie, konkurzu, oddlženia a diskvalifikácie. Cieľom tejto smernice je bez toho, aby boli ovplyvnené základné práva a slobody pracovníkov, odstrániť takéto prekážky tým, že sa zaistí, aby životaschopné podniky a podnikatelia vo finančných ťažkostiach mali prístup k účinným vnútroštátnym rámcem preventívnej reštrukturalizácie, ktoré im umožnia pokračovať v činnosti; aby sa poctivým platobne neschopným alebo predĺženým podnikateľom umožnilo benefitovať po uplynutí primeranej lehoty z úplného oddlženia a tým dostať druhú šancu; a aby sa zlepšila účinnosť reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní, najmä s ohľadom na ich skrátenie.
- (2) Reštrukturalizáciou by sa dlžníkom vo finančných ťažkostiach malo umožniť pokračovať úplne alebo čiastočne v podnikaní, a to zmenou zloženia, podmienok alebo štruktúry ich majetku a ich záväzkov alebo ich akejkoľvek inej kapitálovej štruktúry, ako aj predajom aktív alebo častí podniku alebo, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, podniku ako celku, ako aj prostredníctvom uskutočnenia prevádzkových zmien. Pokiaľ vnútroštátne právne predpisy osobitne neustanovujú inak, prevádzkové zmeny, napríklad ukončenie alebo zmena zmlúv alebo predaj či iné scudzenie majetku, by mali byť v súlade so všeobecnými požiadavkami stanovenými podľa vnútroštátnych právnych predpisov pre takéto opatrenia, najmä noriem občianskeho a pracovného práva. Každá konverzia dlhu na kapitál by mala byť zároveň v súlade so zárukami ustanovenými vnútroštátnymi právnymi predpismi. Rámce preventívnej reštrukturalizácie by mali predovšetkým umožniť, aby dlžníci účinne reštrukturalizovali v počiatočnom štádiu a zabránili úpadku, čím by zamedzili zbytočnému konkurzu životaschopných podnikov. Tieto rámce by mali zabrániť stratám pracovných miest a strate know-how a zručností a mali by maximalizovať celkovú hodnotu pre veriteľov, a to v porovnaní s tým, čo by získali v prípade konkurzu podniku alebo v prípade ďalšieho najlepšieho alternatívneho scenára, ak neexistuje plán, ako aj pre vlastníkov a hospodárstvo ako celok.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 209, 30.6.2017, s. 21.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 342, 12.10.2017, s. 43.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 28. marca 2019 (zatiaľ neuvyverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2019.

- (3) Rámce preventívnej reštrukturalizácie by mali takisto zabrániť zvyšovaniu nesplácaných úverov. Dostupnosťou rámcov účinnej preventívnej reštrukturalizácie by sa zabezpečilo, aby sa opatrenia prijímali ešte pred tým, než podniky prestanú byť schopné splácať svoje úvery, čím sa pomôže znížiť riziko, že sa úvery počas cyklických hospodárskych poklesov prestanú splácať, a zmierni nepriaznivý vplyv na finančný sektor. Významné percento podnikov a pracovných miest by bolo možné zachrániť, keby vo všetkých členských štátoch, v ktorých majú podniky sídla, majetok alebo veriteľov, existovali preventívne rámce. V procese reštrukturalizácie by mali byť vyvážené chránené práva všetkých zainteresovaných strán vrátane pracovníkov. Zároveň by mali neživotaschopné podniky bez vyhliadky na prežitie čo najrýchlejšie prejsť konkurzným konaním. Ak dlžník vo finančných ťažkostiach nie je ekonomicky životaschopný alebo jeho ekonomickú životaschopnosť nemožno rýchlo obnoviť, snaha o reštrukturalizáciu by mohla viesť k zrýchleniu a hromadeniu strát na úkor veriteľov, pracovníkov a iných zainteresovaných strán, ako aj hospodárstva ako celku.
- (4) Medzi členskými štátmi sú rozdiely, pokiaľ ide o rozsah konaní, ktoré sú dostupné dlžníkom vo finančných ťažkostiach na reštrukturalizáciu ich podniku. Niektoré členské štáty majú obmedzenú škálu konaní, ktoré podnikom umožňujú reštrukturalizáciu len v pomerne neskorom štádiu v kontexte insolvenčných konaní. V iných členských štátoch je reštrukturalizácia možná v skoršej fáze, ale dostupné konania nie sú také účinné, aké by mohli byť, alebo sú veľmi formálne, a to najmä z dôvodu, že obmedzujú používanie mimosúdnych postupov. Preventívne riešenia sú silnejším trendom v modernom insolvenčnom práve. V rámci tohto trendu sa uprednostňujú prístupy, ktorých cieľom je na rozdiel od tradičného prístupu, ktorý spočíva v konkurze podniku nachádzajúceho sa vo finančných ťažkostiach, obnoviť zdravý stav podniku alebo aspoň zachrániť tie jeho časti, ktoré sú ešte ekonomicky životaschopné. Tento prístup okrem iných výhod pre hospodárstvo často pomáha zachovať pracovné miesta alebo znížiť ich straty. Navyše je rôzna aj úroveň zapojenia súdnych alebo správnych orgánov, alebo nimi vymenovaných osôb, do rámcov preventívnej reštrukturalizácie, od žiadneho alebo minimálneho zapojenia v niektorých členských štátoch až po úplné zapojenie v iných. Podobne sa vnútroštátne pravidlá, na základe ktorých podnikatelia dostávajú druhú šancu najmä prostredníctvom toho, že sú zbavení dlhov, ktoré im vznikli počas podnikania, medzi členskými štátmi líšia z hľadiska dĺžky lehoty na oddĺženie a podmienok na povolenie takéhoto oddĺženia.
- (5) V mnohých členských štátoch trvá poctivým podnikateľom, ktorí sa dostali do úpadku, viac ako tri roky, kým sú oddĺžení a môžu začať nanovo. Výsledkom neúčinných rámcov pre oddĺženie a diskvalifikáciu je to, že podnikatelia sa musia premiestniť do iných jurisdikcií, aby mohli začať nanovo v primeranej lehote, čím vzniknú značné dodatočné náklady ich veriteľom, ako aj samotným podnikateľom. Dlhotrvajúce diskvalifikačné príkazy, ktoré často sprevádzajú konania vedúce k oddĺženiu, vytvárajú prekážky v súvislosti so slobodou začať a vykonávať samostatnú zárobkovú podnikateľskú činnosť.
- (6) Nadmerná dĺžka reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní v niekoľkých členských štátoch je dôležitým faktorom vyvolávajúcim nízke miery uspokojenia pohľadávok a odrádzajúcim investorov od podnikania v jurisdikciách, kde existuje riziko, že postupy budú trvať príliš dlho a budú neprimerane nákladné.
- (7) Rozdiely medzi členskými štátmi v súvislosti s reštrukturalizačnými, konkurznými a oddľžovacími konaniami sa premietajú do dodatočných nákladov pre investorov pri posudzovaní rizika dlžníkov, ktorí sa dostávajú do finančných ťažkostí v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, alebo pri investovaní do životaschopných podnikov vo finančných ťažkostiach ako aj dodatočných nákladov súvisiacich s reštrukturalizáciou podnikov, ktoré majú svoje prevádzky, veriteľov alebo majetok v iných členských štátoch. Toto je najzrejmejšie v prípade reštrukturalizácie nadnárodných skupín spoločností. Ako hlavné dôvody neinvestovania alebo neuzatvorenia obchodného vzťahu s protistranou mimo členského štátu, kde majú sídlo, uvádzajú investori neistotu v súvislosti s pravidlami týkajúcimi sa úpadku alebo riziko zdĺhavých a zložitých insolvenčných konaní v inom členskom štáte. Táto neistota pôsobí ako odrádzajúci faktor, ktorý je prekážkou slobody usadenia podnikov a podpory podnikania a poškodzuje riadne fungovanie vnútorného trhu. Najmä mikro, malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) zväčša nemajú zdroje potrebné na posúdenie rizík súvisiacich s cezhraničnými činnosťami.
- (8) Rozdiely medzi členskými štátmi v reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaniach vedú k nerovnomerným podmienkam prístupu k úverom a nerovnomerným mieram uspokojenia pohľadávok v členských štátoch. Nevyhnutným predpokladom dobre fungujúceho vnútorného trhu vo všeobecnosti a fungujúcej únii kapitálových trhov konkrétne, ako aj odolnosti európskych hospodárstiev vrátane zachovania a vytvárania pracovných miest je teda vyšší stupeň harmonizácie v oblasti reštrukturalizácie, konkurzu, oddĺženia a diskvalifikácie.

- (9) Znížiť by sa mali aj náklady na dodatočné náklady na posudzovanie rizík a na cezhraničné vymáhanie pre veriteľov nadmerne zadlžených podnikateľov, ktorí sa premiestnia do iného členského štátu s cieľom dosiahnuť oddĺženie v oveľa kratšom čase. Takisto by sa mali znížiť dodatočné náklady podnikateľov vyplývajúce z potreby premiestniť sa do iného členského štátu s cieľom využiť oddĺženie. Okrem toho prekážky vyplývajúce z dlhotrvajúcich diskvalifikačných príkazov súvisiacich s platobnou neschopnosťou alebo predĺženosťou podnikateľa potláčajú podnikanie.
- (10) Akákoľvek reštrukturalizačná operácia, najmä tá, ktorá má veľký rozsah a vytvára významný vplyv, by mala vychádzať z dialógu so zainteresovanými stranami. Tento dialóg by sa mal týkať výberu opatrení plánovaných v súvislosti s cieľmi reštrukturalizačnej operácie, ako aj alternatívnych možností, a mala by zaisťovať náležité zapojenie zástupcov zamestnancov, ako sa ustanovuje v právnych predpisoch Únie a vnútroštátnych právnych predpisoch.
- (11) Prekážky brániace uplatňovaniu základných slobôd nie sú obmedzené len na čisto cezhraničné situácie. Čoraz prepojenejší vnútorný trh, na ktorom sa voľne pohybuje tovar, služby, kapitál a pracovníci, a ktorý má čoraz výraznejší digitálny rozmer znamená, že veľmi málo podnikov je čisto vnútroštátnych, ak sa zväžia všetky príslušné znaky, napríklad ich klientela, dodávateľský reťazec, rozsah činností, investor a kapitálová základňa. Dokonca aj čisto vnútroštátne prípady úpadku môžu mať vplyv na fungovanie vnútorného trhu prostredníctvom tzv. reťazovej reakcie prípadov úpadku, pričom úpadok dlžníka môže vyvolať druhotnú platobnú neschopnosť v dodávateľskom reťazci.
- (12) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 (*) sa riešia otázky týkajúce sa právomoci, uznávania a presadzovania, rozhodného práva a spolupráce pri cezhraničných insolvenčných konaniach, ako aj vzájomného prepojenia insolvenčných registrov. Do rozsahu jeho pôsobnosti patria preventívne konania, ktorými sa podporuje záchrana ekonomicky životaschopných dlžníkov, ako aj konania o oddĺžení pre podnikateľov a iné fyzické osoby. Prostredníctvom uvedeného nariadenia sa však neriešia rozdielnosti medzi uvedenými konaniami v rámci vnútroštátneho práva jednotlivých členských štátov. Okrem toho nástrojom obmedzeným na prípady cezhraničného úpadku by sa neodstránili všetky prekážky brániace voľnému pohybu a ani investori by nedokázali vopred určiť cezhraničný alebo domáci charakter potenciálnych finančných ťažkostí dlžníka v budúcnosti. Je preto potrebné ísť nad rámec otázok justičnej spolupráce a vytvoriť základné minimálne normy pre konania o preventívnej reštrukturalizácii, ako aj pre konania vedúce k oddĺženiu podnikateľov.
- (13) Táto smernica by nemala mať vplyv na rozsah pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2015/848. Jej cieľom je plný súlad s uvedeným nariadením a jeho doplnenie tým, že od členských štátov sa ňou bude vyžadovať zavedenie konaní o preventívnej reštrukturalizácii, ktoré spĺňajú určité minimálne zásady účinnosti. Nemení sa ňou prístup, ktorý bol zavedený uvedeným nariadením, ktorý umožňuje členským štátom zachovať alebo zaviesť konania, ktoré nespĺňajú podmienku zverejnenia týkajúcu sa oznamovania podľa prílohy A k uvedenému nariadeniu. Hoci táto smernica nevyžaduje, aby konania v rozsahu jej pôsobnosti spĺňali všetky podmienky týkajúce sa oznamovania podľa uvedenej prílohy, jej cieľom je uľahčiť cezhraničné uznávanie uvedených konaní a uznávanie a vynútiteľnosť súdnych rozsudkov.
- (14) Výhodou uplatňovania nariadenia (EÚ) 2015/848 je, že ustanovuje záruky proti špekulatívnemu premiestneniu centra hlavných záujmov počas cezhraničného insolvenčného konania. Na konania, ktoré uvedené nariadenie neupravuje, by sa mali tiež uplatňovať určité obmedzenia.
- (15) Náklady dlžníkov aj veriteľov na reštrukturalizáciu je potrebné znížiť. Rozdiely medzi členskými štátmi, ktoré bránia včasnej reštrukturalizácii životaschopných dlžníkov vo finančných ťažkostiach a možnosti oddĺženia pre poctivých podnikateľov, by sa preto mali zmierniť. Znižovanie takýchto rozdielov by malo v celej únii priniesť väčšiu transparentnosť, právnu istotu a predvídateľnosť. Okrem toho by sa tým mali maximalizovať výnosy pre všetky typy veriteľov a investorov a podporiť cezhraničné investície. Väčšou súdržnosťou konaní o reštrukturalizácii a oddĺžení by sa mala uľahčiť aj reštrukturalizácia skupín spoločností bez ohľadu na to, kde v únii sa členovia takejto skupiny nachádzajú.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (16) Odstránením prekážok brániacich účinnej preventívnej reštrukturalizácii životaschopných dlžníkov vo finančných ťažkostiach sa prispeje k minimalizovaniu strát pracovných miest a strát hodnoty pre veriteľov v dodávateľskom reťazci, ochráni sa know-how a zručnosti, z čoho tak bude profitovať širšie hospodárstvo. Uľahčením oddĺženia podnikateľov by sa pomohlo zabrániť ich vylúčeniu z trhu práce a umožnilo by sa im znovu začať vykonávať podnikateľské činnosti, pričom by čerpali ponaučenia z minulých skúseností. Navyše, skrátenie konaní o reštrukturalizácii by viedlo k vyšším mieram uspokojenia pohľadávky v prípade veriteľov, keďže plynutie času by zvyčajne viedlo len k ďalším stratám hodnoty dlžníka alebo podniku dlžníka. Prostredníctvom účinných konaní o preventívnej reštrukturalizácii, oddĺžení a diskvalifikácii by sa navyše umožnilo lepšie posúdenie rizík spojených s rozhodnutiami o prijímaní a poskytovaní úverov a uľahčilo by sa finančné vyrovnanie pre platobne neschopných alebo predĺžených dlžníkov, pričom by sa minimalizovali hospodárske a sociálne náklady spojené s procesom znižovania dlhu. Táto smernica by mala umožniť členským štátom flexibilitu pri uplatňovaní takýchto spoločných zásad pri rešpektovaní vnútroštátnych právnych systémov. Členské štáty by mali mať možnosť vo vnútroštátnych právnych systémoch zachovať alebo zaviesť iné rámce preventívnej reštrukturalizácie ako tie, ktoré sa ustanovujú v tejto smernici.
- (17) Podniky, a predovšetkým MSP, ktoré predstavujú 99 % všetkých podnikov v Únii, by mali mať úžitok z ucelenejšieho prístupu na úrovni Únie, keďže v ich prípade je pravdepodobnejší konkurz ako reštrukturalizácia, pričom musia znášať náklady, ktoré sú neprimerane vyššie než náklady, ktoré znášajú väčšie podniky. MSP najmä ak čelia finančným ťažkostiam, často nemajú potrebné zdroje na to, aby zvládli vysoké náklady na reštrukturalizáciu a aby využili účinnejšie reštrukturalizačné konania dostupné v niektorých členských štátoch. V snahe pomôcť takýmto dlžníkom vykonať reštrukturalizáciu s nízkymi nákladmi by sa mali na vnútroštátnej úrovni vypracovať komplexné kontrolné zoznamy, ktoré by boli prispôbené potrebám a osobitostiam MSP na účely reštrukturalizačných plánov, a mali by sa sprístupniť online. Okrem toho by sa mali zaviesť aj nástroje včasného varovania s cieľom upozorniť dlžníkov na naliehavú potrebu urýchlene konať, pričom by sa mali zohľadniť obmedzené zdroje MSP na najímanie profesionálnych expertov.
- (18) Pri vymedzení MSP by mohli členské štáty náležite zohľadniť smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁽³⁾ alebo odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov⁽⁴⁾.
- (19) Je primerané, aby sa z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčili dlžníci, ktorí sú poisťovňami a zaistovňami vymedzenými v článku 13 bodoch 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES⁽⁵⁾, úverovými inštitúciami vymedzenými v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁽⁶⁾, investičnými spoločnosťami a podnikmi kolektívneho investovania vymedzenými v článku 4 ods. 1 bodoch 2 a 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, centrálnymi protistranami vymedzenými v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012⁽⁷⁾, centrálnymi depozitármi cenných papierov vymedzenými v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014⁽⁸⁾, a inými finančnými inštitúciami a subjektmi uvedenými v prvom pododseku článku 1 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ⁽⁹⁾. Takíto dlžníci podliehajú osobitnej úprave a vnútroštátne orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií disponujú vo vzťahu k nim rozsiahlymi intervenčnými právomocami. Členské štáty by mali mať možnosť vylúčiť iné finančné subjekty poskytujúce finančné služby, na ktoré sa vzťahujú porovnateľné opatrenia a intervenčné právomoci.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Odporúčanie Komisie zo 6. marca 2003 o definícii mikro, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (20) Z podobných dôvodov je tiež vhodné vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice verejné orgány podľa vnútroštátneho práva. Členské štáty by tiež mali mať možnosť obmedziť prístup k rámcom preventívnej reštrukturalizácie na právnické osoby, keďže finančné ťažkosti podnikateľov možno účinne riešiť nielen prostredníctvom konaní o preventívnej reštrukturalizácii, ale aj prostredníctvom konaní, ktoré vedú k oddĺženiu, alebo prostredníctvom neformálnych reštrukturalizácií na základe zmluvných dojednaní. Členské štáty s rôznymi právnymi systémami, ak má ten istý typ subjektu v týchto právnych systémoch rôzne právne postavenie, by mali mať možnosť uplatňovať jeden jednotný režim na takéto subjekty. Rámec preventívnej reštrukturalizácie ustanovený v tejto smernici by nemal ovplyvniť pohľadávky a nároky voči dlžníkovi, ktoré vyplývajú zo systémov dôchodkového poistenia zamestnancov, ak tieto pohľadávky a nároky vznikli v období pred reštrukturalizáciou.
- (21) Nadmerná zadlženosť spotrebiteľov vyvoláva veľké hospodárske a sociálne obavy a je úzko spätá so znižovaním previsu dlhu. Navyše často nie je možné určiť jasný rozdiel medzi dlhmi podnikateľov vykonávajúcimi obchodnú, podnikateľskú, remeselnú alebo samostatnú zárobkovú činnosť. Podnikatelia by nemohli aktívne benefitovať z druhej šance, ak by museli na to, aby sa zbavili svojich podnikateľských dlhov a iných dlhov, ktoré vznikli mimo ich podnikateľskej činnosti, absolvovať samostatné konania s rôznymi podmienkami prístupu a lehotami na oddĺženie. Z týchto dôvodov, aj keď táto smernica neobsahuje záväzné pravidlá o nadmernej zadlženosti spotrebiteľov, by sa malo členským štátom odporučiť začať čo najskôr s uplatňovaním ustanovení tejto smernice týkajúcich sa oddĺženia aj na spotrebiteľov.
- (22) Čím skôr bude môcť dlžník zistiť svoje finančné ťažkosti a prijať vhodné opatrenia, tým sa zvýši pravdepodobnosť, že sa zabráni hroziacemu úpadku, alebo v prípade podniku, ktorého životaschopnosť je trvalo oslabená, o to organizovanejši a efektívnejší bude priebeh konkurzu. Jasné, aktuálne, stručné a používateľsky ústretové informácie o dostupných konaniach o preventívnej reštrukturalizácii, ako aj o jednom alebo viacerých nástrojoch včasného varovania by sa preto mali zaviesť s cieľom motivovať dlžníkov, ktorí sa začínú dostávať do finančných ťažkostí, aby prijali včasné opatrenia. Nástroje včasného varovania, ktoré majú formu mechanizmov varovania v prípade, že dlžník neuskutočnil niektoré typy platieb, by sa mohli aktivovať napríklad nezaplatením daní alebo príspevkov na sociálne poistenie. Členské štáty by mohli samy vyvinúť takéto nástroje alebo to prenechať súkromnému sektoru pod podmienkou, že cieľ bude splnený. Členské štáty by mali informácie o nástrojoch včasného varovania sprístupniť online, napríklad na osobitnom webovom sídle alebo webovej stránke. Členské štáty by mali mať možnosť prispôsobiť nástroje včasného varovania veľkosti podniku a stanoviť osobitné ustanovenia o nástrojoch včasného varovania pre veľké podniky a skupiny, berúc do úvahy ich osobitosti. Táto smernica by nemala stanoviť členským štátom žiadnu zodpovednosť za prípadnú škodu spôsobenú reštrukturalizačnými konaniami, ktoré sú vyvolané takýmito nástrojmi včasného varovania.
- (23) V snahe zvýšiť podporu zamestnancov a ich zástupcov členské štáty zabezpečia, aby zástupcovia zamestnancov získali prístup k relevantným aktuálnym informáciám o dostupnosti nástrojov včasného varovania a mohli by tiež poskytnúť podporu zástupcom pracovníkov pri posudzovaní ekonomickej situácie dlžníka.
- (24) Rámec reštrukturalizácie by mal byť dostupný dlžníkom vrátane právnických subjektov a, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, fyzických osôb a skupín spoločností, aby sa im umožnilo riešiť finančné ťažkosti v počiatočnom štádiu, keď je pravdepodobné, že ich úpadku sa dá zabrániť a možno zaistiť životaschopnosť podnikateľskej činnosti. Rámec reštrukturalizácie by mal byť dostupný pred tým, ako sa dlžník dostane do úpadku podľa vnútroštátneho práva, t. j. pred tým, ako dlžník splní podľa vnútroštátneho práva podmienky začatia kolektívneho konkurzného konania, ktorý má obvykle za následok úplný odpredaj majetku a vymenovanie správcu. Aby sa však predišlo zneužitiu reštrukturalizačných rámcov, finančné ťažkosti dlžníka by mali indikovať hrozbu úpadku a reštrukturalizačný plán by mal mať potenciál zabrániť úpadku dlžníka a zabezpečiť životaschopnosť podniku.
- (25) Členské štáty by mali mať možnosť určiť, či pohľadávky, ktoré sú splatné alebo ktoré vznikli po predložení žiadosti o začatie konania o preventívnej reštrukturalizácii alebo po jeho začatí, sa zahrnú do opatrení preventívnej reštrukturalizácie alebo do prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, má vplyv na splatný úrok z pohľadávok.

- (26) Členské štáty by mali mať možnosť zaviesť test životaschopnosti ako podmienku prístupu ku konaniu o preventívnej reštrukturalizácii ustanovenému v tejto smernici. Takýto test by sa mal vykonať bez ujmy na majetku dlžníka, čo môže okrem iného znamenať povolenie dočasného prerušenia alebo vykonanie testu bez zbytočného odkladu. Absencia ujmy by však nemala brániť členským štátom, aby vyžadovali od dlžníkov, aby svoju životaschopnosť dokázali na vlastné náklady.
- (27) Skutočnosť, že členské štáty môžu obmedziť prístup k rámcu reštrukturalizácie, pokiaľ ide o dlžníkov, ktoré boli sankcionované za závažné porušenie povinností v oblasti účtovníctva alebo výkazníctva, by nemalo brániť členským štátom v tom, aby zároveň dlžníkom zamedzili prístup k rámcu preventívnej reštrukturalizácie, ak sú ich účtovné záznamy neúplné alebo nedostatočné v takej miere, že znemožňujú posúdenie ich obchodnej a finančnej situácie.
- (28) Členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť rozsah rámcov preventívnej reštrukturalizácie stanovených v tejto smernici na situácie, v ktorých dlžníci čelia nefinančným ťažkostiam, za predpokladu, že tieto ťažkosti spôsobia skutočné a vážne ohrozenie súčasnej alebo budúcej platobnej schopnosti dlžníka. Časový rámec relevantný pre určenie takejto hrozby môže byť niekoľko mesiacov alebo aj dlhší, aby sa zohľadnili prípady, keď dlžník čelí nefinančným ťažkostiam, ktoré ohrozujú pokračovanie jeho podnikateľskej činnosti a zo strednodobého hľadiska jeho likviditu. K tomu môže dôjsť napríklad vtedy, keď dlžník príde o zákazku, ktorá má pre neho kľúčový význam.
- (29) S cieľom presadzovať efektivitu, skracovať oneskorenia a znižovať náklady by mali vnútroštátne rámce preventívnej reštrukturalizácie zahŕňať pružné postupy. Ak sa táto smernica uplatňuje prostredníctvom viac ako jedného konania zastrešeného rámcu reštrukturalizácie, dlžníkovi by mali byť prístupné všetky práva a záruky stanovené v tejto smernici s cieľom dosiahnuť účinnú reštrukturalizáciu. S výnimkou prípadov povinnej účasti súdnych alebo správnych orgánov stanovenej podľa tejto smernice by členské štáty mali mať možnosť obmedziť účasť týchto orgánov na nevyhnutné a vhodné prípady, berúc do úvahy okrem iného cieľ spočívajúci v ochrane práv a záujmov dlžníkov a dotknutých strán ako aj cieľ spočívajúci v skrátení oneskorenia konaní a znížení nákladov na ne. Keď podľa vnútroštátneho práva môžu veritelia alebo zástupcovia zamestnancov iniciovať konanie o reštrukturalizácii a v prípade, ak dlžníkom je MSP, členské štáty by mali ako predbežnú podmienku na začatie konania vyžadovať súhlas dlžníka a mohli by tiež rozhodnúť o rozšírení tejto požiadavky na dlžníkov, ktorí sú väčšími podnikmi.
- (30) Aby sa predišlo zbytočným nákladom, zohľadnil skorý charakter preventívnej reštrukturalizácie a dlžníci motivovali k tomu, aby o preventívnu reštrukturalizáciu požiadali v ranom štádiu ich finančných ťažkostí, mala by sa im v zásade ponechať kontrola nad ich aktívami a každodennou prevádzkou ich podniku. Vymenovanie správcu v oblasti reštrukturalizácie na dohľad nad činnosťou dlžníka alebo prevzatie čiastočnej kontroly nad každodennou prevádzkou by nemalo byť povinné v každom prípade, ale na základe jednotlivých prípadov v závislosti od okolností prípadu alebo osobitných potrieb dlžníka. Napriek tomu by členské štáty mali mať možnosť stanoviť, že vymenovanie správcu v oblasti reštrukturalizácie je za určitých okolností vždy nutné, napríklad v prípade, keď dlžník využíva všeobecné prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak sa reštrukturalizačný plán musí potvrdiť prostredníctvom prelomenia nesúhlasu medzi skupinami, ak reštrukturalizačný plán zahŕňa opatrenia ovplyvňujúce práva pracovníkov, alebo ak dlžník alebo jeho manažment konali v obchodných vzťahoch trestným, podvodným alebo škodlivým spôsobom.
- (31) Členské štáty by mali stanoviť povinné vymenovanie správcu v oblasti reštrukturalizácie v prípade, že súdny alebo správny orgán povolil dlžníkovi všeobecné prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, za predpokladu, že v takomto prípade správca je potrebný na ochranu záujmov účastníkov konania, ak musí reštrukturalizačný plán potvrdiť súdny alebo správny orgán prostredníctvom prelomenia nesúhlasu medzi skupinami, ak ho vyžiadala dlžník, alebo ak ho vyžiadala väčšina veriteľov, za predpokladu, že veritelia pokryjú náklady a poplatky správcu.

- (32) Dlužník by mal mať možnosť využiť dočasné prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, či už povolené súdnym alebo správnym orgánom alebo zo zákona, s cieľom podporiť rokovania o reštrukturalizačnom pláne, s cieľom umožniť dlžníkovi pokračovať v prevádzke alebo aspoň zachovať hodnotu svojho majetku počas rokovaní. Ak tak ustanovuje vnútroštátne právo, malo by byť možné, aby sa prerušenie uplatňovalo v prospech tretej osoby poskytujúcej zábezpeku vrátane ručiteľov a poskytovateľov zábezpeky. Členské štáty by však mali mať možnosť stanoviť, že súdne alebo správne orgány môžu zamietnuť povolenie prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak takéto prerušenie nie je potrebné, alebo ak by nesplnilo cieľ spočívajúci v podpore rokovaní. Dôvody na zamietnutie, môžu zahŕňať nedostatočnú podporu zo strany potrebnej väčšiny veriteľov alebo, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, skutočnú platobnú neschopnosť dlžníka.
- (33) S cieľom uľahčiť a urýchliť priebeh konania by členské štáty mali byť schopné na vyvrátiteľnom základe stanoviť predpoklady na existenciu dôvodov na zamietnutie prerušenia, napríklad keď sa dlžník prejavuje správaním, ktoré je typické pre dlžníka, ktorý je platobne neschopný, ak má napríklad značné omeškanie s platbami pracovníkom alebo daňovým úradom či agentúram sociálneho zabezpečenia, alebo ak dlžník alebo súčasný manažment podniku spáchali finančný trestný čin, pre ktorý je dôvod domnievať sa, že väčšina veriteľov by nepodporila začatie rokovaní.
- (34) Prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov by mohlo byť všeobecné, to, ktoré má vplyv na všetkých veriteľov, alebo by sa mohlo uplatňovať na niektorých jednotlivých veriteľov alebo kategórie veriteľov. Členské štáty by mali mať možnosť za presne vymedzených podmienok vylúčiť z pôsobnosti prerušenia niektoré pohľadávky alebo kategórie pohľadávok, napríklad pohľadávky zabezpečené aktívami, ktorých vyňatie by neohrozilo reštrukturalizáciu podniku ani pohľadávky veriteľov, v prípade ktorých by prerušenie spôsobilo nespravodlivé poškodenie, napríklad v dôsledku nenahradenej straty alebo zníženia hodnoty zábezpeky.
- (35) S cieľom zabezpečiť primeranú rovnováhu medzi právami dlžníka a veriteľov by sa prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov malo uplatňovať na obdobie maximálne štyroch mesiacov. Komplexná reštrukturalizácia si však môže vyžadovať viac času. Členské štáty by mali byť schopné stanoviť, že v takých prípadoch súdny alebo správny orgán môže povoliť predĺženie pôvodnej lehoty prerušenia. V prípade, že súdny alebo správny orgán nerozhodne o predĺžení lehoty prerušenia skôr, ako uplynie, účinnosť prerušenia by mala prestať platiť v deň uplynutia lehoty prerušenia. V záujme právnej istoty by sa celková lehota prerušenia mala obmedziť na dvanásť mesiacov. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť prerušenie na dobu neurčitú, ak sa dlžník dostane podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov do úpadku. Členské štáty by mali byť schopné rozhodnúť, či krátkodobé dočasné prerušenie do rozhodnutia súdneho alebo správneho orgánu o prístupe k rámcu preventívnej reštrukturalizácie podlieha lehotám podľa tejto smernice.
- (36) Aby sa zabezpečilo, že veritelia neutrpia zbytočnú ujmu, členské štáty by mali zabezpečiť, aby súdne alebo správne orgány mohli zrušiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak už nespĺňa cieľ spočívajúci v podpore rokovaní, napríklad ak sa zistí, že požadovaná väčšina veriteľov nepodporuje pokračovanie rokovaní. Prerušenie by sa malo zrušiť aj v prípade, že sú veritelia prerušením vymáhania pohľadávok nespravodlivo poškodení, ak členské štáty ustanovia takúto možnosť. Členským štátom by sa malo umožniť obmedziť možnosť zrušiť prerušenie v situáciách, keď veritelia nedostali príležitosť byť vypočutí pred tým, ako toto prerušenie nadobudlo účinnosť alebo bolo predĺžené. Členské štáty by rovnako mali mať možnosť stanoviť aj minimálne obdobie, počas ktorého prerušenie nemožno zrušiť. Pri stanovení, či existuje nespravodlivé poškodenie veriteľov, by súdne alebo správne orgány mali byť schopné vziať do úvahy skutočnosť, či by sa prerušením zachovala celková hodnota majetku, a či dlžník koná v zlej viere alebo s úmyslom spôsobiť poškodenie, alebo vo všeobecnosti koná v rozpore s oprávnenými očakávaniami kolektívu veriteľov.

- (37) Táto smernica sa nevzťahuje na ustanovenia o náhradách alebo zárukách pre veriteľov, ktorých hodnota zábezpeky sa počas prerušenia pravdepodobne zníži. Jediného veriteľa alebo skupinu veriteľov by prerušenie nespravodlivo poškodzovalo napríklad vtedy, ak by sa hodnota ich pohľadávok v dôsledku prerušenia značne znížila v porovnaní s hodnotou pri neuplatnení prerušenia, alebo keby bol určitý veriteľ znevýhodnený viac než ostatní veritelia v podobnom postavení. Členské štáty by mali byť schopné stanoviť, že ak sa zistí nespravodlivé poškodenie jedného alebo viacerých veriteľov alebo jednej alebo viacerých skupín veriteľov, môže sa prerušenie zrušiť vo vzťahu k týmto veriteľom alebo skupinám veriteľov alebo vo vzťahu ku všetkým veriteľom. Členské štáty by mali byť schopné rozhodovať o tom, kto je oprávnený požiadať o zrušenie prerušenia.
- (38) Prerúšením jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, by sa tiež mala pozastaviť povinnosť dlžníka podať návrh na konkurz, alebo by sa malo pozastaviť insolvenčné konanie začaté na žiadosť veriteľa, ktoré by sa mohlo skončiť konkurzom dlžníka. Takéto insolvenčné konania by mali okrem konaní, ktorých výsledok je zo zákona obmedzený len na konkurz dlžníka, zahŕňať aj postupy, ktoré by mohli viesť k reštrukturalizácii dlžníka. Pozastavenie začatia insolvenčného konania na žiadosť veriteľov by sa malo uplatňovať nielen vtedy, ak členské štáty poskytnú všeobecné prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, vzťahujúce sa na všetkých veriteľov, ale aj vtedy, ak členské štáty stanovujú možnosť prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, len pre obmedzený počet veriteľov. Napriek tomu by členské štáty mali byť schopné ustanoviť, že insolvenčné konanie možno vo všeobecnom záujme začať na žiadosť verejných orgánov, ktoré nekonajú v postavení veriteľa, napríklad na žiadosť prokurátora.
- (39) Táto smernica nebráni dlžníkom zaplatiť v bežnom obchodnom styku pohľadávky nedotknutých veriteľov a pohľadávky dotknutých veriteľov, ktoré vzniknú počas prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov. S cieľom zabezpečiť, aby veritelia s pohľadávkami, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania alebo pred začatím prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, nevyvíjali nátlak na dlžníka, aby zaplatil tieto pohľadávky, ktoré by sa inak pri vykonávaní reštrukturalizačného plánu znížili, by členské štáty mali byť schopné stanoviť pozastavenie povinnosti dlžníka týkajúcej sa zaplatenia uvedených pohľadávok.
- (40) Ak dlžník vstúpi do insolvenčného konania, niektorí dodávatelia môžu mať zmluvné práva stanovené v tzv. doložkách *ipso facto*, ktoré ich oprávňujú odstúpiť od dodávateľskej zmluvy len z dôvodu úpadku, a to aj vtedy, keď si dlžník svoje povinnosti riadne splnil. Doložky *ipso facto* by sa mohli aktivovať tiež v prípade, keď dlžník požiada o opatrenia preventívnej reštrukturalizácie. Ak sa takéto ustanovenia uplatnia, keď dlžník len rokuje o reštrukturalizačnom pláne alebo požaduje prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, alebo sa uplatnia v súvislosti s akýmkoľvek prípadom spojeným s prerúšením, predčasné ukončenie môže mať negatívny vplyv na podnik dlžníka a úspešnú záchranu podniku. Preto je v takých prípadoch potrebné, aby veritelia nemali možnosť uplatniť doložky *ipso facto*, ktoré sa týkajú rokovaní o reštrukturalizačnom pláne, prerušenia alebo podobnej udalosti spojenej s prerúšením.
- (41) Predčasné ukončenie môže ohroziť schopnosť podniku pokračovať v prevádzke počas rokovaní o reštrukturalizácii, najmä ak ide o zmluvy týkajúce sa základných dodávok, ako je plyn, elektrina, voda, telekomunikácie a služby v oblasti platobných kariet. Členské štáty by mali ustanoviť, aby veritelia, na ktorých sa prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov vzťahuje, a ktorých pohľadávky vznikli pred prerúšením a ktoré dlžník nezaplatil, nemohli počas prerušenia odkladať plnenie základných nesplnených zmlúv ani ich ukončiť, urýchlil alebo akýmkoľvek iným spôsobom upraviť za predpokladu, že dlžník plní svoje záväzky vyplývajúce z týchto zmlúv splatné počas prerušenia. Medzi nesplnené zmluvy patria napríklad lízingové a licenčné zmluvy, dlhodobé dodávateľské zmluvy a frančízové zmluvy.
- (42) Touto smernicou by sa mali stanoviť minimálne normy pre obsah reštrukturalizačného plánu. Členské štáty by však mali byť schopné požadovať dodatočné vysvetlenia v reštrukturalizačnom pláne, napríklad pokiaľ ide o kritériá, podľa ktorých boli veritelia zoskupení, čo môže byť relevantné v prípade, keď je dlh len čiastočne zabezpečený. Členské štáty by nemali mať povinnosť vyžadovať znalecký posudok týkajúci sa hodnoty majetku, ktorú je potrebné uviesť v pláne.

- (43) Veritelia, na ktorých má reštrukturalizačný plán vplyv, vrátane pracovníkov, a v prípade, že to umožňujú vnútroštátne právne predpisy, aj držiteľia majetkovej účasti by mali mať právo hlasovať o prijatí reštrukturalizačného plánu. Členské štáty by mali byť schopné stanoviť obmedzené výnimky z tohto pravidla. Strany, na ktoré reštrukturalizačný plán nemá vplyv, by mali byť bez hlasovacích práv vo vzťahu k tomuto plánu a na schválenie akéhokoľvek plánu by sa nemala vyžadovať ani ich podpora. Pokiaľ ide o koncept dotknutej strany, zamestnanci by mali patriť medzi dotknuté strany iba v rozsahu svojho postavenia veriteľov. Ak sa členské štáty rozhodnú vylúčiť pohľadávky pracovníkov z rámca preventívnej reštrukturalizácie, nemali by sa pracovníci považovať za dotknuté strany. Hlasovanie o prijatí reštrukturalizačného plánu by sa mohlo uskutočniť formou formálneho hlasovacieho procesu alebo konzultácie a dohody s požadovanou väčšinou dotknutých strán. Ak však hlasovanie prebieha formou dohody s potrebnou väčšinou, dotknutým stranám, ktoré neboli súčasťou dohody, by sa napriek tomu mohla ponúknuť príležitosť zapojiť sa do reštrukturalizačného plánu.
- (44) Na to, aby sa s právami, ktoré sú vo svojej podstate podobné, zaobchádzalo spravodlivo a aby sa reštrukturalizačné plány mohli prijať bez toho, aby nespravodlivo zasahovali do práv dotknutých strán, by sa s dotknutými stranami malo zaobchádzať v samostatných skupinách, ktoré zodpovedajú kritériám tvorby skupín podľa vnútroštátneho práva. „Vytvorenie skupín“ je zoskupenie dotknutých strán na účely prijatia plánu tak, aby sa zohľadnili ich práva a naderadenosť ich pohľadávok a podielov. Minimálne so zabezpečenými a nezabezpečenými veriteľmi by sa vždy malo zaobchádzať v samostatných skupinách. Členské štáty by však mali mať možnosť vyžadovať, aby sa vytvorili viac ako dve skupiny veriteľov vrátane rôznych skupín nezabezpečených alebo zabezpečených veriteľov a skupín veriteľov s podradenými pohľadávkami. Členské štáty by tiež mohli zaobchádzať v osobitných skupinách s druhmi veriteľov, ktorí nemajú dostatočné spoločné záujmy, ako sú napríklad daňové orgány alebo orgány sociálneho zabezpečenia. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť, že zabezpečené pohľadávky možno rozdeliť na zabezpečené a nezabezpečené časti na základe ocenenia zábezpeky. Členské štáty by mali mať tiež možnosť stanoviť osobitné pravidlá na podporu takého vytvárania skupín, ktoré by nediverzifikovaným alebo inak mimoriadne zraniteľným veriteľom, napríklad pracovníkom alebo malým dodávateľom, zabezpečilo výhody.
- (45) Členské štáty by mali byť schopné stanoviť, že na dlžníkov, ktorí sú MSP je možné, z dôvodu ich relatívne jednoduchšej kapitálovej štruktúry, uplatniť výnimku z povinnosti zaobchádzať s dotknutými stranami v samostatných skupinách. V prípadoch, keď sa MSP rozhodli vytvoriť iba jednu hlasovaciu skupinu a táto skupina hlasuje proti plánu, by malo byť pre dlžníkov možné, aby predložili iný plán, ktorý je v súlade so všeobecnými zásadami tejto smernice.
- (46) Členské štáty by mali vo svojom vnútroštátnom práve v každom prípade zabezpečiť primerané zaobchádzanie so záležitosťami mimoriadneho významu na účely vytvárania skupín, napríklad s pohľadávkami spriaznených strán, a ich vnútroštátne právo by malo obsahovať pravidlá, ktorými sa riešia podmienené pohľadávky a sporné pohľadávky. Členské štáty by mohli regulovať spôsob nakladania so spornými pohľadávkami na účely určenia hlasovacích práv. Súdny alebo správny orgán by mal preskúmať vytváranie skupín vrátane výberu veriteľov, na ktorých má plán vplyv, pri predložení reštrukturalizačného plánu na potvrdenie. Členské štáty by však mali byť schopné stanoviť, že tento orgán môže preskúmať vytváranie skupín v skoršej fáze, ak by navrhovateľ plánu požadoval overenie alebo usmernenie vopred.
- (47) Vo vnútroštátnych právnych predpisoch by sa mali stanoviť potrebné väčšiny s cieľom zabezpečiť, aby menšina dotknutých strán v každej skupine nemohla zabrániť prijatiu reštrukturalizačného plánu, ktorý neobmedzuje nespravodlivo ich práva a neznižuje nespravodlivo ich podiely. Bez pravidla väčšiny záväzného pre nesúhlasných zabezpečených veriteľov by včasná reštrukturalizácia v mnohých prípadoch nebola možná, napríklad ak je potrebná finančná reštrukturalizácia, ale podnik je inak životaschopný. Na zabezpečenie toho, aby sa strany mohli vyjadriť k prijatiu reštrukturalizačných plánov primerane k ich účasti na podnikaní, by mala požadovaná väčšina vychádzať z výšky pohľadávok veriteľov alebo podielov držiteľov majetkovej účasti v každej danej skupine. Členské štáty by okrem toho mohli vyžadovať väčšinu v počte dotknutých strán v každej skupine. Členské štáty by mali byť schopné stanoviť pravidlá vo vzťahu k dotknutým stranám s hlasovacím právom, ktoré neuplatňujú uvedené právo správnym spôsobom alebo nie sú zastúpené, ako sú napríklad pravidlá, ktoré umožňujú zohľadnenie uvedených dotknutých strán pri stanovovaní minimálnej účasti alebo pri výpočte väčšiny. Členské štáty by mohli tiež stanoviť minimálnu účasť na hlasovanie.

- (48) Potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdnym alebo správnym orgánom je potrebné na to, aby bolo obmedzenie práv veriteľov alebo zníženie podielov držiteľov majetkovej účasti úmerné prínosom reštrukturalizácie a aby mali prístup k účinnému opravnému prostriedku. Potvrdenie je obzvlášť potrebné, ak existujú nesúhlasné dotknuté strany, alebo ak reštrukturalizačný plán obsahuje ustanovenia o novom financovaní, alebo ak plán zahŕňa stratu viac ako 25 % pracovnej sily. Členské štáty by však mali mať možnosť stanoviť, že potvrdenie súdnym alebo správnym orgánom je potrebné aj v iných prípadoch. Potvrdenie plánu, ktorý zahŕňa stratu viac ako 25 % pracovnej sily, by malo byť potrebné len vtedy, ak vnútroštátne právo umožňuje stanoviť na základe rámcov preventívnej reštrukturalizácie opatrenia, ktoré majú priamy vplyv na pracovné zmluvy.
- (49) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby súdny alebo správny orgán mal možnosť zamietnuť plán, ak sa zistí, že sa tým obmedzujú práva nesúhlasných veriteľov alebo držiteľov majetkovej účasti, či už pod úroveň toho, čo by mohli odôvodnene očakávať v prípade konkurzu dlžníka, buď speňažením po častiach alebo predajom s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, v závislosti od konkrétnych okolností každého dlžníka, alebo pod úroveň toho, čo by mohli odôvodnene očakávať v prípade ďalšieho najlepšieho alternatívneho scenára, ak sa reštrukturalizačný plán nepotvrdí. Ak sa však plán potvrdí využitím prelomenia nesúhlasu medzi skupinami, mal by sa uviesť odkaz na ochranný mechanizmus, ktorý sa v prípade takého scenára použije. Keď sa členské štáty rozhodli vykonať ohodnotenie dlžníka s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, zohľadňuje sa pri tomto ohodnotení, na rozdiel od hodnoty v konkurze, hodnota podniku dlžníka v dlhšom časovom horizonte. Účtovná hodnota podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti je spravidla vyššia ako hodnota v konkurze, pretože vychádza z predpokladu, že podnik pokračuje vo svojej činnosti s minimálnym prerušením, má dôveru finančných veriteľov, akcionárov a klientov, naďalej vytvára príjmy a obmedzuje vplyv na pracovníkov.
- (50) Zatiaľ čo súlad s testom najlepšieho záujmu veriteľov by mal súdny alebo správny orgán preskúmať iba v prípade námietky z uvedeného dôvodu voči reštrukturalizačnému plánu s cieľom zabrániť tomu, aby sa ohodnotenie vykonalo v každom prípade, členské štáty by mali byť schopné stanoviť, že ďalšie podmienky na potvrdenie sa môžu preskúmať z úradnej moci. Členské štáty by mali byť schopné pridať ďalšie podmienky, ktoré je potrebné dodržať na potvrdenie reštrukturalizačného plánu, napríklad, či sú držiteľia majetkovej účasti primerane chránení. Súdne alebo správne orgány by mali mať možnosť odmietnuť potvrdiť reštrukturalizačné plány, ktoré nemajú žiadnu rozumnú vyhliadku na zabránenie úpadku dlžníka alebo zabezpečenie životaschopnosti podniku. Členské štáty však nemali byť povinné zabezpečiť, aby sa takéto posúdenie vykonalo z úradnej moci.
- (51) Oznámenie všetkým dotknutým stranám by malo byť jednou z podmienok potvrdenia reštrukturalizačného plánu. Členské štáty by mali byť schopné podľa vlastného uváženia vymedziť formu potvrdenia, identifikovať čas oznámenia, ako aj stanoviť pravidlá zaobchádzania s neznámymi pohľadávkami vzhľadom na oznamovanie. Mohli by tiež stanoviť, že nedotknuté strany by mali byť informované o reštrukturalizačnom pláne.
- (52) Za absolvovanie testu „najlepšieho záujmu veriteľov“ by sa malo považovať, ak žiadny nesúhlasný veriteľ nebol v horšej situácii podľa reštrukturalizačného plánu, ako by bol buď v prípade konkurzu, či už speňažením po častiach alebo predajom podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, alebo v prípade ďalšieho najlepšieho alternatívneho scenára, ak sa reštrukturalizačný plán nepotvrdí. Členské štáty by mali mať možnosť vybrať si jednu z týchto alternatív pri vykonávaní testu najlepšieho záujmu veriteľov do vnútroštátneho práva. Tento test by sa mal uplatniť vždy, keď sa plán musí potvrdiť na to, aby bol záväzný pre nesúhlasných veriteľov alebo prípadne pre nesúhlasné triedy veriteľov. V dôsledku testu najlepšieho záujmu veriteľov, pri ktorom majú verejní inštitucionálni veritelia privilegované postavenie podľa vnútroštátnych právnych predpisov, by členské štáty mohli ustanoviť, že plánom sa nemôže uložiť úplné alebo čiastočné zrušenie pohľadávok týchto veriteľov.
- (53) Napriek tomu, že reštrukturalizačný plán by sa mal vždy prijať, ak ho podporuje požadovaná väčšina v každej dotknutej skupine, malo byť možné, aby reštrukturalizačný plán, ktorý nepodporuje požadovaná väčšina v každej dotknutej skupine mohol súdny alebo správny orgán potvrdiť, a to na návrh dlžníka alebo s jeho súhlasom. V prípade právnickej osoby by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť, či sa na účel prijatia alebo potvrdenia reštrukturalizačného plánu má dlžník chápať ako štatutárny orgán právnickej osoby alebo určitá väčšina akcionárov alebo držiteľov majetkovej účasti. Aby bol plán v prípade prelomenia nesúhlasu medzi skupinami potvrdený, mala by ho podporiť väčšina hlasovacích skupín dotknutých strán. Aspoň jedna z týchto skupín by mala byť skupina zabezpečeného veriteľa alebo skupina nadradená skupine bežných nezabezpečených veriteľov.

- (54) Ak väčšina hlasovacích skupín nepodporí reštrukturalizačný plán, malo by byť možné, že tento plán aj tak môže byť potvrdený, ak to podporí aspoň jedna dotknutá alebo poškodená skupina veriteľov, ktorí na základe ohodnotenia dlžníka ako subjektu s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti dostali platbu alebo si ponechali akúkoľvek účasť, alebo, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, možno odôvodnene predpokladať, že dostanú platbu alebo si ponechajú akúkoľvek účasť, ak by sa podľa vnútroštátneho práva uplatnila zvyčajné poradie pohľadávok v konkurze. V takomto prípade by členské štáty mali byť schopné zvýšiť počet skupín, ktoré sú potrebné na schválenie plánu, a to bez toho, aby sa nevyhnutne vyžadovalo, aby všetky takéto skupiny na základe ohodnotenia dlžníka ako subjektu s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti dostali platbu alebo si ponechali akúkoľvek účasť podľa vnútroštátneho práva. Členské štáty by však nemali vyžadovať súhlas všetkých skupín. To znamená, že ak existujú iba dve skupiny veriteľov, mal by sa súhlas aspoň jednej skupiny považovať za dostatočný, ak sú splnené ďalšie podmienky na uplatnenie prelomenia nesúhlasu medzi skupinami. Poškodenie veriteľa by malo chápať tak, že to znamená, že sa znížila hodnota ich pohľadávok.
- (55) V prípade prelomenia nesúhlasu medzi skupinami by členské štáty mali zabezpečiť, aby v rámci navrhovaného plánu nedošlo k nespravodlivému poškodeniu nesúhlasných skupín dotknutých veriteľov, a členské štáty by týmto nesúhlasným skupinám poskytli dostatočnú ochranu. Členské štáty by mali mať možnosť chrániť nesúhlasnú skupinu dotknutých veriteľov tým, že zaistia, že sa s nimi bude zaobchádzať aspoň rovnako priaznivo ako s každou inou skupinou rovnakej úrovne a priaznivejšie ako s každou nižšou skupinou. Alternatívne by to členské štáty mohli chrániť nesúhlasnú skupinu dotknutých veriteľov, a to tým, že zabezpečia, aby bola táto nesúhlasná skupina vyplatená v plnej výške, ak má nižšia skupina podľa reštrukturalizačného plánu dostať akékoľvek výnosy alebo si má ponechať akúkoľvek účasť (ďalej len „pravidlo absolútnej prednosti“). Členské štáty by mali mať možnosť voľnej úvahy pri implementácii konceptu vyplatenia v plnej výške, a to aj v súvislosti s načasovaním platby, pokiaľ je istina pohľadávky, a v prípade zabezpečených veriteľov hodnota zábezpeky, chránená. Členské štáty by tiež mohli rozhodnúť o tom, aké sú rovnocenné prostriedky, ktorými by sa mohla pôvodná pohľadávka uspokojiť v plnom rozsahu.
- (56) Členským štátom by sa malo umožniť odchýliť sa od pravidla absolútnej prednosti napríklad ak je považované za spravodlivé, že držiteľia majetkovej účasti si v rámci plánu ponechávajú určité podiely napriek skutočnosti, že vyššia skupina je povinná akceptovať zníženie svojich pohľadávok, alebo že základní dodávatelia, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie o prerušení jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, sa vyplatia pred vyššími skupinami veriteľov. Členské štáty by mali mať možnosť vybrať, ktorý z vyššie uvedených ochranných mechanizmov zavedú.
- (57) Hoci by legitímne záujmy akcionárov alebo iných držiteľov majetkovej účasti mali byť chránené, členské štáty by mali zabezpečiť, aby títo nemohli neprimerane brániť prijatiu reštrukturalizačných plánov, ktorými by sa obnovila životaschopnosť dlžníka. Členské štáty by mali mať možnosť na dosiahnutie tohto cieľa použiť iné prostriedky, napríklad tým, že držiteľom majetkovej účasti neposkytnú právo hlasovať o reštrukturalizačnom pláne, a že schválenie reštrukturalizačného plánu nebude podmienené súhlasom držiteľov majetkovej účasti, ktorí by pri konkurze neboli vyplácaní, konkrétne držiteľov majetkovej účasti, ktorí by na základe ohodnotenia podniku nedostali žiadnu platbu alebo inú protihodnotu, keby sa uplatnilo zvyčajné poradie pohľadávok v konkurze. V prípade, že držiteľia majetkovej účasti majú právo hlasovať o reštrukturalizačnom pláne, súdny alebo správny orgán by mal potvrdiť plán uplatnením pravidiel prelomenia nesúhlasu medzi skupinami veriteľov bez toho, aby bol dotknutý nesúhlas jednej alebo viacerých skupín držiteľov majetkovej účasti. Od členských štátov, ktoré vylučujú držiteľov majetkovej účasti z hlasovania, by sa nemalo vyžadovať uplatňovať pravidlo absolútnej prednosti vo vzťahu medzi veriteľmi a držiteľmi majetkových účastí. Ďalším možným spôsobom zaistenia, aby držiteľia majetkových účastí neodôvodnene zabránili prijatiu reštrukturalizačných plánov by bolo zabezpečenie toho, aby reštrukturalizačné opatrenia, ktoré priamo ovplyvňujú práva držiteľov majetkovej účasti, a ktoré nepotrebujú byť schválené valných zhromaždením akcionárov podľa práva obchodných spoločností, nepodliehali požiadavkám na neprimerane vysokú väčšinu, a aby do právomoci držiteľov majetkovej účasti nepatrili reštrukturalizačné opatrenia, ktoré nemajú priamy vplyv na ich práva.
- (58) V prípade existencie niekoľkých skupín držby majetkovej účasti s rôznymi právami sa môže vyžadovať viac skupín držiteľov majetkovej účasti. Držiteľia majetkovej účasti v MSP, ktorí nie sú len investori, ale aj vlastníci podniku, a prispievajú podniku inými spôsobmi, napríklad manažérskymi znalosťami, by nemohli byť za takýchto podmienok motivovaní k reštrukturalizácii. Preto by mal pre dlžníkov, ktorí sú MSP, zostať mechanizmus prelomenia nesúhlasu medzi skupinami veriteľov dobrovoľný.
- (59) Reštrukturalizačný plán by na účely jeho implementácie mal držiteľom majetkových účastí v MSP umožňovať poskytovanie nepeňažnej reštrukturalizačnej pomoci čerpajúcej napríklad z ich skúseností, povesti alebo obchodných kontaktov.

- (60) V rámci konaní o preventívnej reštrukturalizácii by mali mať pracovníci plnú ochranu v zmysle pracovného práva. Konkrétne touto smernicou by nemali byť dotknuté práva pracovníkov zaručené smernicami Rady 98/59/ES⁽¹²⁾, 2001/23/ES⁽¹³⁾ a smernicami Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES⁽¹⁴⁾, 2008/94/ES⁽¹⁵⁾ a 2009/38/ES⁽¹⁶⁾. Závazky týkajúce sa informovania a porady so zamestnancami v rámci vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponujú vyššie uvedené smernice, zostávajú úplne nedotknuté. To zahŕňa povinnosti informovať zástupcov zamestnancov a poradiť sa s nimi o rozhodnutí využiť rámec preventívnej reštrukturalizácie v súlade so smernicou 2002/14/ES.
- (61) Zamestnancom a ich zástupcom by sa mali poskytnúť informácie o navrhovanom reštrukturalizačnom pláne, ak je tak ustanovené v právnych predpisoch Únie, s cieľom umožniť im vykonať dôkladné posúdenie rôznych scenárov. Zamestnanci a ich zástupcovia by sa okrem toho mali v potrebnom rozsahu zapojiť do plnenia konzultačných požiadaviek stanovených v právnych predpisoch Únie. Od členských štátov by sa vzhľadom na potrebu zabezpečiť primeranú úroveň ochrany pracovníkov malo v zásade vyžadovať, aby vyňali neuspokojené pohľadávky z akéhokoľvek prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov bez ohľadu na otázku, či uvedené nároky vznikli pred alebo po povolení prerušenia. Prerušenie vymáhania neuspokojených pohľadávok pracovníkov by malo byť možné len v súvislosti so sumami a obdobiami, pre ktoré sú takéto pohľadávky účinne zaručené na podobnej úrovni inými prostriedkami v rámci vnútroštátnych právnych predpisov. V prípade, že podľa vnútroštátnych právnych predpisov existujú obmedzenia týkajúce sa zodpovednosti záručnej inštitúcie, a to buď z hľadiska záruky, alebo sumy vyplatenej pracovníkom, pracovníci by mali byť schopní uplatniť si svoje nároky za akýkoľvek schodok voči zamestnávateľovi aj počas lehoty prerušenia vymáhania nárokov. Alternatívne by členské štáty mali mať možnosť vylúčiť pohľadávky pracovníkov z rozsahu rámcov preventívnej reštrukturalizácie a zabezpečiť ich ochranu podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- (62) Ak má reštrukturalizačný plán za následok prevod časti podniku alebo obchodného podielu, základné pracovné práva vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, najmä práva na mzdy, by mali byť chránené v súlade s článkami 3 a 4 smernice 2001/23/ES, a to bez toho, aby boli dotknuté osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú v prípade insolvenčného konania podľa článku 5 uvedenej smernice, a najmä možnosti stanovené podľa článku 5 ods. 2 uvedenej smernice. Touto smernicou by nemali byť dotknuté práva na informovanie a konzultáciu zaručené smernicou 2002/14/ES, aj pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré pravdepodobne povedú k zásadným zmenám v organizácii práce alebo v zmluvných vzťahoch s cieľom dosiahnuť dohodu o takýchto rozhodnutiach. Okrem toho by podľa tejto smernice pracovníci, ktorých pohľadávky sú ovplyvnené reštrukturalizačným plánom, mali mať právo o pláne hlasovať. Na účely hlasovania o reštrukturalizačnom pláne by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť zaradiť pracovníkov do skupiny oddelenej od iných skupín veriteľov.
- (63) Súdne alebo správne orgány by mali rozhodnúť o stanovení hodnoty podniku buď v konkurze alebo v ďalšom najlepšom alternatívnom scenári, ak reštrukturalizačný plán nebol potvrdený, ak nesúhlasná dotknutá strana namieta proti reštrukturalizačnému plánu. To by nemalo brániť členským štátom vykonávať ohodnotenia v inom kontexte podľa vnútroštátneho práva. Malo by byť však možné, aby takéto rozhodnutie pozostávalo aj zo schválenia ohodnotenia expertom alebo ohodnotenia, ktoré predložil dlžník alebo iná strana v skoršej fáze procesu. V prípade prijatia rozhodnutia o vykonaní ohodnotenia by členské štáty mali mať možnosť stanoviť osobitné pravidlá mimo rámca všeobecného občianskeho procesného práva na stanovenie hodnoty v prípadoch reštrukturalizácie s cieľom zabezpečiť, aby sa uskutočňovalo urýchlene. Žiadne ustanovenie tejto smernice by nemalo mať vplyv na pravidlá o dôkaznom bremene podľa vnútroštátneho práva v prípade ohodnotenia.
- (64) Závazné účinky reštrukturalizačného plánu by sa mali obmedziť na dotknuté strany, ktoré sa zúčastnili na prijatí plánu. Členské štáty by mali mať možnosť určiť, čo takáto účasť znamená pre veriteľa, a to aj v prípade neznámych veriteľov alebo veriteľov budúcich pohľadávok. Členské štáty by mali mať napríklad možnosť rozhodnúť, ako riešiť veriteľov, ktorí boli správne informovaní, ale konaní sa nezúčastnili.

⁽¹²⁾ Smernica Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania (Ú. v. ES L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁽¹³⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽¹⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve (Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽¹⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa (Ú. v. EÚ L 283, 28.10.2008, s. 36).

⁽¹⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/38/ES zo 6. mája 2009 o zriaďovaní európskej zamestnaneckej rady alebo postupu v podnikoch s významom na úrovni Spoločenstva a v skupinách podnikov s významom na úrovni Spoločenstva na účely informovania zamestnancov a porady s nimi (Ú. v. EÚ L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (65) Zainteresované dotknuté strany by byť schopné odvolať sa po rozhodnutí správneho orgánu o potvrdení reštrukturalizačného plánu. Členské štáty by tiež mohli zaviesť možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu súdneho orgánu o potvrdení reštrukturalizačného plánu. S cieľom zabezpečiť účinnosť plánu, znížiť neistotu a zabrániť neopodstatneným oneskoreniam by však odvolania spravidla nemali mať odkladný účinok na vykonávanie reštrukturalizačného plánu. Členské štáty by mali mať možnosť určiť a obmedziť dôvody na odvolanie. V prípade odvolania proti rozhodnutiu o potvrdení plánu by členské štáty mali mať možnosť umožniť súdnemu orgánu, aby vydal predbežné alebo súhrnné rozhodnutie, ktoré chráni vykonanie a implementáciu plánu voči dôsledkami vyhovie prebiehajúceho odvolania. Ak sa odvolaniu vyhovie, súdne alebo správne orgány by mali mať možnosť ako alternatívu zrušenia plánu zväžiť jeho zmenu, ak členské štáty ustanovia takúto možnosť ako aj potvrdenie plánu bez zmien. Strany by mali mať možnosť zmeny plánu navrhovať alebo o nich hlasovať, a to z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť súdneho orgánu. Členské štáty by tiež mohli ustanoviť náhradu peňažných strát pre stranu, ktorej odvolaniu sa vyhovel. Vo vnútroštátnom práve by sa malo umožniť riešiť prípadné nové prerušenie alebo predĺženie prerušenia, ak súd rozhodne, že odvolanie má odkladný účinok.
- (66) Úspešnosť reštrukturalizačného plánu často závisí od toho, či sa finančná pomoc dlžníkovi rozšíri s cieľom podporiť po prvé prevádzku podniku počas rokovaní o reštrukturalizácii a po druhej realizáciu reštrukturalizačného plánu po jeho potvrdení. Finančná pomoc by sa mala chápať v širokom zmysle, vrátane poskytnutia peňazí alebo záruk tretích strán a poskytnutia tovaru, zásob, surovín a verejných služieb, napríklad prostredníctvom povolenia dlhšieho splátkového obdobia dlžníkovi. Dočasné a nové financovanie by preto malo byť oslobodené od odporovacích žalôb, ktorých cieľom je vyhlásiť takéto financovanie za neplatné, odporovateľné alebo nevymáhateľné ako úkon poškodzujúci kolektívny záujem veriteľov v rámci následného postupu platobnej neschopnosti.
- (67) Vnútroštátne právne predpisy v oblasti úpadku, v ktorých sa stanovujú odporovacie žaloby v prípade dočasného alebo nového financovania, alebo v ktorých sa stanovuje, že novým veriteľom môžu vzniknúť občianskoprávne, administratívne alebo trestné sankcie za rozšírenie úveru dlžníkom vo finančných ťažkostiach, by mohli ohroziť dostupnosť financovania potrebného na úspešné rokovanie o reštrukturalizačnom pláne a jeho realizáciu. Táto smernica by nemala mať vplyv na iné dôvody na vyhlásenie nového alebo dočasného financovania za neplatné, odporovateľné alebo nevymáhateľné, alebo na začatie konania vo veci občianskoprávnej, trestnoprávnej alebo správnej zodpovednosti poskytovateľov takéhoto financovania podľa vnútroštátneho práva. Takéto iné dôvody by mohli okrem iného zahŕňať podvod, zlú vieru, určitý typ vzťahu medzi stranami, ktorý by mohol byť spojený s konfliktom záujmov, ako napríklad v prípade transakcií medzi spriaznenými osobami alebo medzi akcionármi a spoločnosťou, a transakcií, pri ktorých strana nadobudla hodnotu alebo zábezpeku bez toho, aby na ňu mala nárok v čase transakcie alebo v zmysle spôsobu ich vykonania.
- (68) Keď sa dočasné financovanie rozšíri, strany nevedia, či sa reštrukturalizačný plán nakoniec potvrdí alebo nie. Členské štáty by preto nemali byť povinné obmedziť ochranu dočasného financovania na prípady, keď plán prijímajú veritelia alebo ho potvrdí súdny alebo správny orgán. Aby sa zabránilo prípadnému zneužitiu, malo by sa chrániť iba financovanie, ktoré je primerané a bezprostredne potrebné na pokračovanie v prevádzke alebo na prežitie podniku dlžníka alebo na zachovanie alebo zvýšenie hodnoty tohto podniku čakajúceho na potvrdenie. Okrem toho táto smernica by nemala brániť členským štátom, aby v prípade dočasného financovania zaviedli mechanizmus kontroly predchádzajúcej potvrdeniu plánu (kontrola *ex ante*). Členské štáty by mali mať možnosť ochranu v prípade nového financovania obmedziť na prípady, keď plán potvrdil súdny alebo správny orgán, a pri dočasnom financovaní na prípady, keď dočasné financovanie prešlo kontrolou skôr ako pri potvrdení plánu (kontrola *ex ante*). Mechanizmus kontroly skôr ako pri potvrdení plánu (kontrola *ex ante*) by v prípade dočasného financovania alebo iných transakcií mohol byť vykonávaný správcom v oblasti reštrukturalizácie, výborom veriteľov alebo súdnym či správnym orgánom. Ochrana pred odporovacími žalobami a ochrana pred osobnou zodpovednosťou predstavujú minimálne záruky, ktoré by mali byť poskytnuté pre dočasné financovanie a nové financovanie. Podpora nových veriteľov, aby prijali zvýšené riziko investovania do životaschopného dlžníka vo finančných ťažkostiach, by si mohla vyžadovať ďalšie stimuly, napríklad poskytnutie priority takémuto financovaniu aspoň na nezabezpečené pohľadávky v následných insolvenčných konaniach.

- (69) S cieľom podporiť kultúru, ktorá povzbudzuje včasné preventívne reštrukturalizácie, je potrebné, aby sa transakciám, ktoré sú primerané a bezprostredne potrebné na rokovanie alebo realizáciu reštrukturalizačného plánu, takisto poskytla ochrana pred odporovacími žalobami v následných insolvenčných konaniach. Súdne alebo správne orgány by pri určovaní primeranosti a bezprostrednej potreby nákladov a poplatkov mohli napríklad zväziť prognózy a odhady predložené dotknutým stranám, výboru veriteľov, správcovi v oblasti reštrukturalizácie alebo súdnemu alebo správne orgánu. Na tento účel by členské štáty mohli tiež požadovať, aby dlžníci poskytovali a aktualizovali príslušné odhady. Takouto ochranou by sa mala posilniť právna istota, pokiaľ ide o transakcie s podnikmi, o ktorých je známe, že sú vo finančných ťažkostiach, a odstrániť obavy veriteľov a investorov z toho, že všetky takéto transakcie by sa v prípade neúspechu reštrukturalizácie mohli vyhlásiť za neplatné. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť časový bod pred začatím konania o preventívnej reštrukturalizácii a povolením prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, od ktorého by poplatky a náklady spojené s rokovaním, prijatím, potvrdením alebo získaním odborného poradenstva pre reštrukturalizačný plán začali požívať ochranu pred odporovacími žalobami. V prípade iných platieb a úhrad a ochrany výplaty miezd pracovníkov by takýmto bodom mohlo byť aj povolenie prerušenia alebo začatie konania o preventívnej reštrukturalizácii.
- (70) Za účelom vyššej podpory preventívnej reštrukturalizácie je dôležité zaistiť, aby štatutárne orgány neboli odrádzané od primeraného obchodného vedenia spoločnosti alebo prevzatia primeraných obchodných rizík, najmä v prípadoch, keď by to malo zvýšiť šance na reštrukturalizáciu potenciálne životaschopných podnikov. Ak má spoločnosť finančné ťažkosti, štatutárne orgány by mali prijať opatrenia na minimalizáciu strát a zabránenie úpadku, napríklad vyhľadať profesionálne poradenstvo vrátane poradenstva v oblasti reštrukturalizácie a konkurzu, napríklad, ak je to vhodné, využitím nástrojov včasného varovania; chrániť majetok spoločnosti tak, aby sa maximalizovala hodnota a aby sa zabránilo strate kľúčových aktív; zohľadniť štruktúru a funkcie podniku s cieľom preskúmať životaschopnosť a znížiť výdavky; nezaväzovať podnik k takým druhom transakcií, ktoré by mohli podliehať odporovateľnosti, s výnimkou prípadu, keď existuje náležité obchodné opodstatnenie; pokračovať v obchodovaní v prípadoch, keď je to potrebné, aby sa maximalizovala hodnota podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti; rokovať s veriteľmi a začať konanie o preventívnej reštrukturalizácii.
- (71) Ak sa dlžník blíži k úpadku, je takisto dôležité chrániť oprávnené záujmy veriteľov pred rozhodnutiami manažmentu, ktoré môžu mať vplyv na zloženie majetku dlžníka, najmä ak by uvedené rozhodnutia mohli mať za následok ďalšie zníženie hodnoty majetku, ktorý je k dispozícii na reštrukturalizáciu alebo rozdelenie majetku veriteľom. Je preto potrebné zabezpečiť, aby štatutárne orgány v takýchto prípadoch zabránili akýmkoľvek zámerným alebo hrubo nebanlivým krokom, ktoré majú za následok osobný zisk na úkor zainteresovaných strán, a zabrániť, aby došlo k dohode o ohodnotení transakcií pod ich trhovou úroveň alebo prijatiu opatrení, ktorých výsledkom je nespravodlivá preferencia jednej alebo viacerých zainteresovaných strán pred ostatnými. Členské štáty by mali mať možnosť implementovať príslušné ustanovenia tejto smernice tak, že zabezpečia, aby súdne alebo správne orgány pri posudzovaní, či je štatutárny orgán zodpovedný za porušenie povinnosti vykonávať riadnu starostlivosť, zohľadnili pravidlá o povinnostiach štatutárnych orgánov ustanovené v tejto smernici. Táto smernica nemá zámer stanoviť akúkoľvek hierarchiu medzi jednotlivými stranami, ktorých záujmy sa musia náležite zohľadniť. Členské štáty by však mali mať možnosť rozhodnúť o zavedení takejto hierarchie. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne pravidlá členských štátov týkajúce sa rozhodovacích procesov v spoločnosti.
- (72) Podnikateľom vykonávajúcim obchodnú, podnikateľskú, remeselnú alebo nezávislú samostatnú zárobkovú činnosť, môže hroziť úpadok. Rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ o možnosti pre nový štát, by mohli stimulovať predĺžených podnikateľov alebo podnikateľov v úpadku, aby sa premiestnili do iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom majú sídlo, s cieľom využiť kratšie lehoty na oddĺženie alebo prítiažlivejšie podmienky oddĺženia, čo vedie k ďalšej právnej neistote a nákladom pre veriteľov pri vymáhaní pohľadávok. Okrem toho účinky úpadku, najmä spoločenská stigma, právne dôsledky, napríklad diskvalifikovanie podnikateľov zo začatia podnikateľskej činnosti a jej vykonávania a pretrvávajúca neschopnosť splácať dlhy, zásadným spôsobom odrádzajú podnikateľov, ktorí si chcú založiť podnik alebo dostať druhú šancu, hoci existujú dôkazy o tom, že podnikatelia, ktorí prešli úpadkom, majú vyššiu šancu byť v budúcnosti úspešní.

- (73) Preto by sa mali prijať opatrenia na obmedzenie nepriaznivých účinkov predĺženosti alebo platobnej neschopnosti na podnikateľov, a to najmä umožnením úplného oddĺženia po určitom období a obmedzením dĺžky trvania diskvalifikačných príkazov vydaných v súvislosti s predĺženosťou alebo úpadkom dlžníka. Pojem úpadok by sa mal vymedziť vo vnútroštátnom práve a mohol by zahŕňať formu predĺženosti. Pojmom podnikateľ v zmysle tejto smernice by nemala byť dotknutá pozícia manažérov alebo štatutárnych orgánov spoločností, ktorú by malo upravovať vnútroštátne právo. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť o tom, ako získať prístup k oddĺženiu, vrátane možnosti vyžadovať, aby dlžník požiadal o oddĺženie.
- (74) Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť možnosť upraviť splátkové povinnosti podnikateľov v úpadku, ak dôjde k významnej zmene ich finančnej situácie buď v zmysle jej zlepšenia alebo zhoršenia. V tejto smernici by sa nemalo požadovať, aby splátkový kalendár podporila väčšina veriteľov. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, že sa podnikateľom nebráni začať počas implementácie splátkového kalendára novú činnosť v rovnakej alebo inej oblasti.
- (75) Oddĺženie by malo byť k dispozícii v rámci konaní, ktoré zahŕňajú splátkový kalendár, speňaženie majetku alebo kombináciu oboch. Pri implementácii týchto pravidiel by členské štáty mali mať možnosť si slobodne vybrať spomedzi týchto možností. Ak sú podľa vnútroštátneho práva k dispozícii viaceré konania, ktorých výsledkom je oddĺženie, členské štáty by mali zabezpečiť, aby aspoň jedno z uvedených konaní ponúkalo podnikateľom v úpadku príležitosť úplného oddĺženia v lehote, ktorá nie je dlhšia ako tri roky. V prípade konaní, ktoré sú kombináciou speňaženia majetku a splátkového kalendára, by lehota na oddĺženie mala začať plynúť najneskôr od dátumu, keď splátkový kalendár potvrdí súd alebo keď sa tento kalendár začne implementovať, napríklad od prvej splátky podľa tohto kalendára, ale mohla by začať plynúť aj skôr, napríklad od okamihu, keď sa prijme rozhodnutie o začatí konania.
- (76) V prípade konaní, ktoré nezahŕňajú splátkový kalendár, by lehota na oddĺženie mala začať plynúť najneskôr od dátumu prijatia rozhodnutia súdneho alebo správneho orgánu o začatí konania, alebo od dátumu stanovenia konkurznej podstaty. Na účely výpočtu trvania lehoty na oddĺženie podľa tejto smernice by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť, že pojem „začatie konania“ nezahŕňa predbežné opatrenia, akými sú ochranné opatrenia alebo vymenovanie predbežného správcu v oblasti insolvenčnej, pokiaľ takéto opatrenia neumožňujú speňaženie majetku vrátane scudzenia a rozdelenia majetku medzi veriteľov. Stanovenie konkurznej podstaty by nemalo nevyhnutne zahŕňať formálne rozhodnutie alebo potvrdenie súdneho alebo správneho orgánu, ak sa takéto rozhodnutie nevyžaduje podľa vnútroštátneho práva, a mohlo by spočívať v predložení súpisu majetku a záväzkov.
- (77) Ak konanie vedúce k oddĺženiu zahŕňa speňaženie majetku podnikateľa, členským štátom by to nemalo brániť v tom, aby stanovili, že žiadosť o oddĺženie sa posudzuje oddelene od speňaženia majetku, ak je táto žiadosť neoddeliteľnou súčasťou konania vedúceho k oddĺženiu podľa tejto smernice. Aby mohlo oddĺženie fungovať, členské štáty by mali mať možnosť rozhodovať o pravidlách týkajúcich sa dôkazného bremena, čo znamená, že by malo byť možné, aby podnikatelia mohli byť zo zákona povinní preukázať, že si splnili svoje povinnosti.
- (78) Úplné oddĺženie alebo ukončenie diskvalifikácie po uplynutí lehoty, ktorej dĺžka nepresiahne tri roky, nie je za určitých okolností vhodné, a preto by sa mohli zaviesť výnimky z tohto pravidla, ktoré musia byť riadne odôvodnené na základe vnútroštátneho práva. Takéto výnimky by sa mali zaviesť napríklad v prípadoch, ak je dlžník nepoctivý alebo konal v zlej viere. Ak vnútroštátne právo neposkytuje podnikateľom výhodu prezumpcie poctivosti a dobrej viery, bremeno dôkazu o ich poctivosti a dobrej viery by im nemalo spôsobovať nevyhnutné ťažkosti alebo záťaž z hľadiska účasti v konaní.

- (79) Súdne alebo správne orgány by mohli pri zisťovaní, či bol podnikateľ nepoctivý, zohľadniť také okolnosti, ako je povaha a rozsah dlhov, čas ich vzniku, úsilie podnikateľa o splatenie dlhov a dodržiavanie právnych povinností vrátane požiadaviek, ktoré sa týkajú verejných povolení, a potreby riadneho vedenia účtovníctva, ako aj opatrenia podnikateľa zamerané na marenie úsilia veriteľov o nápravu, plnenie povinností v prípade hrozby úpadku, ktoré prináležia podnikateľom, ktorí sú štatutárnymi orgánmi spoločnosti, a dodržiavanie právnych predpisov Únie a vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti hospodárskej súťaže a pracovného práva Únie a vnútroštátneho pracovného práva. Malo by byť tiež možné zaviesť výnimky v prípadoch, ak si podnikateľ nesplnil niektoré právne povinnosti vrátane povinnosti maximalizovať výnosy pre veriteľov, ktorá by mohla mať podobu všeobecnej povinnosti vytvárať príjem alebo majetok. Ďalej by malo byť možné zaviesť osobitné výnimky v prípade, ak je to potrebné na zabezpečenie rovnováhy medzi právami dlžníka a právami jedného alebo viacerých veriteľov, napríklad keď je veriteľom fyzická osoba, ktorá potrebuje viac ochrany ako dlžník.
- (80) Výnimka by mohla byť odôvodnená aj vtedy, keď nie sú pokryté náklady na konanie, ktoré vedie k oddĺženiu, vrátane poplatkov súdnych a správnych orgánov a správcov. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, že výhody vyplývajúce z uvedeného oddĺženia sa môžu zrušiť napríklad v prípade, keď sa finančná situácia dlžníka výrazne zlepšila v dôsledku neočakávaných okolností, ako je napríklad výhra v lotérii alebo získanie dedičstva alebo daru. Členským štátom by sa nemalo brániť v poskytovaní ďalších výnimiek za presne vymedzených okolností a v riadne odôvodnených prípadoch.
- (81) V prípade riadne opodstatnených dôvodov ustanovených vo vnútroštátnom práve by mohlo byť vhodné obmedziť možnosť oddĺženia určitých kategórií dlhu. Pre členské štáty by malo byť možné vylúčiť zabezpečené dlhy z možnosti oddĺženia len do výšky hodnoty zábezpeky, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve, pričom zvyšok dlhu by sa mal považovať za nezabezpečený dlh. Členské štáty by mali mať možnosť v riadne odôvodnených prípadoch vylúčiť ďalšie kategórie dlhu.
- (82) Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, že súdne a správne orgány môžu overiť z úradnej moci alebo na žiadosť osoby s oprávneným záujmom, či podnikateľa splnil podmienky na povolenie úplného oddĺženia.
- (83) Ak sa podnikateľovi v dôsledku diskvalifikačného príkazu zamietlo alebo zrušilo povolenie alebo licencia na vykonávanie určitej remeselnej, podnikateľskej, obchodnej alebo samostatnej zárobkovej činnosti, táto smernica by nemala členským štátom brániť, aby od podnikateľa po uplynutí diskvalifikácie požadovali predloženie žiadosti o nové povolenie alebo novú licenciu. Ak orgán členského štátu prijíma rozhodnutie týkajúce sa osobitne kontrolovanej činnosti, mal by mať tiež možnosť zohľadniť skutočnosť, a to aj po uplynutí diskvalifikačnej lehoty, že podnikateľovi v úpadku sa povolilo oddĺženie v súlade s touto smernicou.
- (84) O osobných a podnikateľských dlhoch, ktoré nemožno primerane oddeliť, napríklad ak sa majetok používa v rámci samostatnej zárobkovej činnosti podnikateľa, ako aj mimo nej, by sa malo rozhodnúť v jednom konaní. Ak členské štáty ustanovia, že takéto dlhy sú predmetom rôznych insolvenčných konaní, je potrebné tieto konania koordinovať. Touto smernicou by nemala byť dotknutá možnosť pre členské štáty, aby sa rozhodli zaobchádzať so všetkými dlhmi podnikateľa v rámci jedného konania. Členským štátom, v ktorých môžu podnikatelia pokračovať počas insolvenčného konania v podnikateľskej činnosti na vlastný účet, by sa nemalo brániť, aby stanovili, že takíto podnikatelia môžu podliehať novému insolvenčnému konaniu v prípade, že sa takáto pokračujúca podnikateľská činnosť dostane do úpadku.
- (85) Je potrebné zachovať a zlepšiť transparentnosť a predvídateľnosť konaní pri vydávaní rozhodnutí, ktoré sú priaznivé pre zachovanie podnikov a pre poskytnutie druhej šance podnikateľom alebo ktoré umožňujú efektívne konkurzné konanie pre neživotaschopné podniky. Zároveň je nutné skrátiť nadmerne dlhé insolvenčné konania v mnohých členských štátoch, ktoré majú za následok právnu neistotu pre veriteľov a investorov a nízke miery uspokojenia pohľadávok. Napokon, vzhľadom na posilnené mechanizmy spolupráce medzi súdmi a správcami v cezhraničných prípadoch stanovené v nariadení (EÚ) 2015/848 sa profesionalita všetkých zúčastnených aktérov musí dostať na porovnateľnú vysokú úroveň v celej únii. Na dosiahnutie uvedených cieľov by členské štáty mali zabezpečiť, aby členovia súdnych a správnych orgánov, ktoré sa zaoberajú konaniami o preventívnej reštrukturalizácii, konkurze a oddĺžení, mali vhodnú odbornú prípravu a potrebné odborné znalosti na plnenie svojich povinností. Takúto odbornú prípravu a odborné znalosti by mohli získať aj počas výkonu funkcie člena súdneho alebo správneho orgánu alebo, pred vymenovaním do takejto funkcie, počas výkonu inej príslušnej funkcie.

- (86) Takáto odborná príprava a odborné znalosti by mali umožniť efektívne prijímanie rozhodnutí s možnými významnými ekonomickými a sociálnymi dôsledkami a nemuseli by sa chápať, že znamenajú, že pracovníci v súdnictve sa musia zaoberať výlučne záležitosťami reštrukturalizácie, konkurzu a oddĺženia. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby reštrukturalizačné, konkurzné a oddĺžovacie konania mohli prebiehať účinne a rýchlo. Účinným spôsobom na dosiahnutie cieľov právnej istoty a účinnosti postupov by mohlo byť vytvorenie špecializovaných súdov alebo komôr alebo vymenovanie špecializovaných sudcov v súlade s vnútroštátnym právom, ako aj sústredenie právomoci v obmedzenom počte súdnych alebo správnych orgánov. Členské štáty by nemali byť povinné ustanoviť, že reštrukturalizačné, konkurzné alebo oddĺžovacie konania majú mať prednosť pred inými konaniami.
- (87) Členské štáty by mali zabezpečiť aj to, aby správcovia v oblasti reštrukturalizácie, konkurzu a oddĺženia, ktorých vymenujú súdne alebo správne orgány (ďalej len „správcovia“): absolvovali vhodnú odbornú prípravu; boli vymenovaní transparentným spôsobom s náležitým zreteľom na potrebu zabezpečiť efektívne postupy; pri vykonávaní svojich úloh podliehali riadnemu dohľadu a svoje úlohy si plnili poctivo. Je dôležité, aby správcovia dodržiavali štandardy stanovené pre takéto úlohy, ako napríklad získanie poistenia profesijnej zodpovednosti. Vhodná odborná príprava, kvalifikácia a odborné znalosti správcov by sa mohli získať aj počas výkonu ich povolania. Členské štáty by nemali byť povinné samy poskytovať potrebné vzdelávanie, ale mohli by tak robiť napríklad profesijné združenia alebo iné subjekty. Správcovia v oblasti insolvenčnej, ako sú vymedzení v nariadení (EÚ) 2015/848, by mali byť zahrnutí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (88) Táto smernica by nemala brániť členským štátom pri určení, že správcov si vyberá dlžník, veriteľia alebo výbor veriteľov zo zoznamu alebo registra, ktorý vopred schválil súdny alebo správny orgán. Pri výbere správcu by sa dlžníkovi, veriteľom alebo výboru veriteľov mohla poskytnúť určitá miera voľnej úvahy, pokiaľ ide o odborné znalosti a všeobecné skúsenosti správcu a požiadavky konkrétneho prípadu. Dlžníci, ktorí sú fyzickými osobami, by mali byť od tejto povinnosti oslobodení úplne. V prípadoch s cezhraničnými prvkami by sa pri vymenúvaní správcu mala zohľadňovať okrem iného aj schopnosť správcov plniť si povinnosti podľa nariadenia (EÚ) 2015/848 komunikovať a spolupracovať so správcami a súdnymi a správnymi orgánmi z iných členských štátov, ako aj ich ľudské a administratívne zdroje na zvládnutie komplexných prípadov. Členským štátom by sa nemalo brániť, aby si správcu vyberali inými metódami, ako je napríklad náhodný výber softvérovým programom, ak sa zaistí, že sa pri využití uvedených metód bude venovať náležitá pozornosť skúsenostiam a odborným znalostiam správcu. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť o prostriedkoch na vznesenie námietky voči výberu alebo vymenovaniu správcu alebo predloženie žiadosti o nahradenie správcu, napríklad prostredníctvom výboru veriteľov.
- (89) Správcovia by mali podliehať kontrolným a regulačným mechanizmom, ktoré by mali zahŕňať účinné opatrenia týkajúce sa vyodenia zodpovednosti voči správcovi, ktorí si neplnia svoje povinnosti, ako napríklad zníženie odmeny správcu, vylúčenie zo zoznamu alebo registra správcov, ktorí môžu byť vymenovaní v prípadoch insolvenčnej, a vo vhodných prípadoch aj disciplinárne, správne alebo trestné sankcie. Takýmito kontrolnými a regulačnými mechanizmami by nemali byť dotknuté ustanovenia vnútroštátneho práva v oblasti občiansko-právnej zodpovednosti za škodu a za porušenie zmluvných alebo mimozmluvných povinností. Od členských štátov sa by nemalo vyžadovať, aby zriadili osobitné úrady alebo orgány. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby boli informácie o úradoch alebo orgánoch vykonávajúcich dohľad nad správcami verejne dostupné. Na informačné účely by mal postačiť len odkaz napríklad na súdny alebo správny orgán. V zásade by malo byť možné dosiahnuť takéto štandardy bez toho, aby sa vyžadovalo vytvorenie nových povolaní či kvalifikácií podľa vnútroštátneho práva. Členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť tieto ustanovenia o odbornej príprave a dohľade nad správcami aj na ďalších správcov, na ktorých sa nevzťahuje táto smernica. Členské štáty by nemali byť povinné ustanoviť, že spory týkajúce sa odmeňovania správcov majú mať prednosť pred inými konaniami.
- (90) Za účelom skrátiť dĺžku konaní, uľahčiť lepšiu účasť veriteľov na reštrukturalizačných, konkurzných a oddĺžovacích konaniach a zabezpečiť podobné podmienky medzi veriteľmi bez ohľadu na to, kde v Únii sa nachádzajú, by členské štáty mali zaviesť ustanovenia, ktoré umožnia dlžníkom, veriteľom, správcovi a súdnym a správnym orgánom používať prostriedky elektronickej komunikácie. Procesné kroky, ako je prihlásenie pohľadávok veriteľov, informovanie veriteľov alebo podanie námietky a odvolania, by preto malo byť možné uskutočniť prostriedkami elektronickej komunikácie. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, že oznámenia sa môžu veriteľovi zasielať elektronicke iba v prípade, ak daný veriteľ s elektronickeou komunikáciou vopred súhlasil.

- (91) Účastníci reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní by nemali byť povinní používať prostriedky elektronickej komunikácie, ak takéto použitie nie je podľa vnútroštátneho práva povinné, pričom nie je dotknutá možnosť členských štátov zaviesť povinný systém elektronickeho podávania a doručovania dokumentov v rámci reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní. Členské štáty by mali mať možnosť vybrať si prostriedok elektronickej komunikácie. Príklady takýchto prostriedkov by mohli zahŕňať špecializovaný systém na elektronicke zasielanie takýchto dokumentov alebo používanie elektronickej pošty, pričom nie je dotknutá možnosť členských štátov zaviesť prvky na zaistenie bezpečnosti elektronickeho zasielania, ako napríklad elektronický podpis alebo dôveryhodné služby, ako sú elektronicke doručovacie služby pre registrované zásielky v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 ⁽¹⁷⁾.
- (92) Je dôležité zhromažďovať spoľahlivé a porovnateľné údaje o priebehu reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní s cieľom monitorovať vykonávanie a uplatňovanie tejto smernice. Členské štáty by preto mali zhromažďovať a zoskupovať do celku údaje, ktoré sú dostatočne podrobné na to, aby sa umožnilo presné posúdenie toho, ako smernica funguje v praxi, a mali by tieto údaje oznamovať Komisii. Oznamovací formulár na zasielanie týchto údajov Komisii (ďalej len „formulár“) by mala vytvoriť Komisia s pomocou výboru v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁸⁾. Vo formulári by sa mal uviesť stručný zoznam hlavných výsledkov konaní, ktoré sú spoločné pre všetky členské štáty. Napríklad v prípade reštrukturalizačného konania by hlavnými výsledkami mohli byť: plán potvrdený súdom; plány, ktoré neboli potvrdené súdom; reštrukturalizačné konania, ktoré sa zmenili na konkurzné konania alebo ktoré sa ukončili z dôvodu začatia konkurzných konaní skôr, ako bol plán potvrdený súdom. Členské štáty by nemali byť povinné uvádzať rozdelenie podľa druhu výsledkov, pokiaľ ide o konania, ktoré sa skončia pred prijatím akýchkoľvek príslušných opatrení, ale mohli by namiesto toho poskytnúť spoločné číslo pre všetky konania, ktoré sa vyhlásili za neprípustné, boli zamietnuté alebo stiahnuté pred začatím.
- (93) Oznamovací formulár by mal obsahovať zoznam možností, ktoré by členské štáty mohli vziať do úvahy pri určovaní veľkosti dlžníka, pričom by sa vychádzalo z jedného alebo viacerých prvkov vymedzenia pojmov MSP a veľkého podniku, ktoré sú spoločné pre všetky členské štáty. Zoznam by mal zahŕňať možnosť určiť veľkosť dlžníka len na základe počtu pracovníkov. Vo formulári by sa mali vymedziť prvky priemerných nákladov a priemerné miery uspokojenia pohľadávok, v súvislosti s ktorými by členské štáty mali mať možnosť zbierať údaje dobrovoľne; formulár by mal poskytovať usmernenie o prvkoch, ktoré by sa mohli zohľadniť, keď členské štáty použijú techniku výberu vzorky, napríklad o veľkosti vzorky na zabezpečenie reprezentatívnosti z hľadiska geografického rozloženia, veľkosti dlžníkov a odvetvia; a mal by zahŕňať príležitosť pre členské štáty poskytnúť akékoľvek dodatočné informácie, ktoré majú k dispozícii, napríklad o celkovej výške majetku a záväzkov dlžníkov.
- (94) Stabilita finančných trhov vo veľkej miere závisí od dohôd o finančných zábezpekách, najmä v prípade, že sa poskytne zábezpeka v súvislosti s účasťou v osobitných systémoch alebo na operáciách centrálnej banky a keď sa poskytnú marže centrálnym protistranám. Keďže hodnota finančných nástrojov, ktoré sú poskytnuté ako zábezpeka, môže byť veľmi nestála, je mimoriadne dôležité rýchlo realizovať ich hodnotu, skôr ako poklesne. Ustanovenia smerníc Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽¹⁹⁾, 2002/47/ES ⁽²⁰⁾ a nariadenia (EÚ) č. 648/2012 by sa preto mali uplatňovať bez ohľadu na ustanovenia tejto smernice. Členským štátom by sa malo umožniť, aby oslobodili dohody o vzájomnom započítavaní vrátane vzájomného započítavania pri uzatvorení (close-out netting) od účinkov prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, a to aj za okolností, keď sa na ne nevzťahuje smernica 98/26/ES, 2002/47/ES a nariadenie (EÚ) č. 648/2012, ak sú takéto dojednania vynútiteľné podľa právnych predpisov príslušného členského štátu, a to aj v prípade začatého insolvenčného konania.

⁽¹⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronicke transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽¹⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁰⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

To by mohol byť prípad značného počtu rámcových dohôd, ktoré nefinančné, ako aj finančné protistrany vo veľkej miere využívajú na finančných, energetických a komoditných trhoch. Takéto dojednania znižujú systémové riziká, najmä na trhoch s derivátmi. Takéto dojednania by preto mohli byť oslobodené od obmedzení, ktoré právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti ukladajú na nesplnené zmluvy. Členským štátom by sa preto zároveň malo v prípade začatia insolvenčného konania umožniť oslobodiť od účinkov prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, dohody o štatutárnom vzájomnom započítavaní pri uzatvorení. Na sumu, ktorá je výsledkom uplatnenia dohôd o vzájomnom započítavaní pri uzatvorení, by sa však malo vzťahovať prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov.

- (95) Členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohovoru o medzinárodných zábezpekách na mobilné zariadenia podpísaného v Kapskom Meste 16. novembra 2001, by mali mať možnosť naďalej dodržiavať svoje existujúce medzinárodné záväzky. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa rámcov preventívnej reštrukturalizácie by sa mali uplatňovať s výnimkami potrebnými na zabezpečenie uplatňovania uvedených ustanovení bez toho, aby nimi bolo dotknuté uplatňovanie uvedeného dohovoru a jeho protokolov.
- (96) Účinnosť tohto procesu prijatia a realizácie reštrukturalizačného plánu by nemala byť ohrozená právom obchodných spoločností. Členské štáty by sa preto nemali odchýliť od požiadaviek stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 ⁽²¹⁾, ktoré sa týkajú povinností zvolať valné zhromaždenie a prednostného ponúknutia akcií existujúcim akcionárom, v rozsahu a na obdobie, ktoré je potrebné na zabezpečenie toho, aby akcionári nemarili snahu o reštrukturalizáciu zneužívaním svojich práv podľa uvedenej smernice. Členské štáty by mohli napríklad potrebovať zaviesť výnimky z povinnosti zvolať valné zhromaždenie akcionárov alebo z bežných lehôt, v prípadoch keď má manažment podniknúť naliehavé opatrenia na ochranu majetku spoločnosti, napríklad požiadanim o prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov a ak dôjde k vážnej a náhlejšej strate upísaného základného imania a hrozbe úpadku. Výnimky z práva obchodných spoločností by sa mohli požadovať aj vtedy, keď sa v reštrukturalizačnom pláne ustanovuje vydanie nových akcií, ktoré by sa mohli prioritne ponúknuť veriteľom ako konverziu dlhu na kapitál, alebo na zníženie sumy upísaného základného imania v prípade prevodu častí podniku. Takéto výnimky by mali byť časovo ohraničené tým, čo členské štáty považujú za potrebné na ustanovenie preventívneho reštrukturalizačného rámca. Členské štáty by však nemali byť povinné odchýliť sa od práva obchodných spoločností úplne alebo čiastočne, na neurčitý alebo na obmedzený čas za predpokladu, že dokážu zabezpečiť, aby ich požiadavky práva obchodných spoločností neohrozili účinnosť procesu reštrukturalizácie, alebo že členské štáty majú iné, rovnako účinné nástroje, ktorými sa zabezpečí, že akcionári bezdôvodne nezabránia prijatiu alebo vykonávaniu reštrukturalizačného plánu, ktorým by sa obnovila životaschopnosť podniku. V tejto súvislosti by mali členské štáty pripisovať osobitný význam účinnosti ustanovení vzťahujúcich sa na prerušenie individuálneho konania, v ktorom dochádza k vymáhaniu nárokov, a potvrdenie reštrukturalizačného plánu, čo by sa nemalo neprimerane narušiť výzvami na valné zhromaždenie akcionárov ani výsledkami tohto zhromaždenia. Smernica (EÚ) 2017/1132 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť. Členské štáty by mali do istej miery samy posúdiť, aké výnimky sú potrebné v súvislosti s vnútroštátnym právom obchodných spoločností na to, aby sa účinne implementovala táto smernica, a mali by tiež ustanoviť podobné výnimky z ustanovení smernice (EÚ) 2017/1132 v prípade insolvenčného konania, na ktoré sa nevzťahuje táto smernica, ale ktoré umožňuje prijatie reštrukturalizačných opatrení.
- (97) Pokiaľ ide o zavedenie a následné zmeny vzoru na oznamovanie údajov, na Komisiu by mali byť prenesené vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.
- (98) Komisia by mala uskutočniť štúdiu, v ktorej by posúdila potrebu predloženia legislatívnych návrhov s cieľom riešiť úpadok osôb nevykonávajúcich obchodnú, podnikateľskú, remeselnú alebo samostatnú zárobkovú činnosť, ktoré sú ako spotrebiteľia, a to v dobrej viere, či už dočasne alebo trvalo, platobne neschopné. V takejto štúdii by sa malo preskúmať, či je potrebné pre tieto osoby zaistiť prístup k základným tovarom a službám, aby sa im zabezpečili slušné životné podmienky.
- (99) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽²²⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarcia domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽²¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

(100) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, pretože rozdiely medzi vnútroštátnymi rámcami reštrukturalizácie a platobnej neschopnosti by naďalej vytvárali prekážky voľného pohybu kapitálu a slobode usadiť sa, ale je ich možné lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako sa stanovuje v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov.

(101) Európska centrálna banka vydala dňa 7. júna 2017 stanovisko ⁽²³⁾,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa:
  - a) rámcov preventívnej reštrukturalizácie dostupných pre dlžníkov vo finančných ťažkostiach, ak existuje hrozba úpadku, s cieľom zabrániť úpadku a zabezpečiť životaschopnosť dlžníka;
  - b) konaní vedúcich k oddĺženiu od dlhov, ktoré vznikli podnikateľom v úpadku; a
  - c) opatrení na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na konania uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré sa týkajú dlžníkov, ktorými sú:
  - a) poisťovne alebo zaistovne, ako sa vymedzujú v článku 13 bodoch 1 a 4 smernice 2009/138/ES;
  - b) úverové inštitúcie, ako sa vymedzujú v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
  - c) investičné spoločnosti alebo podniky kolektívneho investovania, ako sa vymedzujú v článku 4 ods. 1 bodoch 2 a 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
  - d) centrálné protistrany, ako sa vymedzujú v článku 2 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;
  - e) centrálné depozitáre cenných papierov, ako sa vymedzujú v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014;
  - f) iné finančné inštitúcie a subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 prvom pododseku smernice 2014/59/EÚ;
  - g) verejné subjekty podľa vnútroštátneho práva; a
  - h) fyzické osoby, ktoré nie sú podnikateľmi.
3. Členské štáty môžu vylúčiť z rozsahu tejto smernice konania uvedené v odseku 1 týkajúce sa dlžníkov, ktorí sú inými finančnými subjektmi ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 2, poskytujúcimi finančné služby, na ktoré sa vzťahujú osobitné dojednania, podľa ktorých majú vnútroštátne orgány dohľadu alebo orgány pre riešenie krízových situácií rozsiahle intervenčné právomoci porovnateľné s právomocami ustanovenými v práve Únie a vo vnútroštátnom práve vo vzťahu k finančným subjektom uvedeným v odseku 2. Členské štáty oznámia tieto osobitné dojednania Komisii.
4. Členské štáty môžu rozšíriť uplatňovanie konaní uvedených v odseku 1 písm. b) na fyzické osoby v úpadku, ktoré nie sú podnikateľmi.

Členské štáty môžu obmedziť uplatňovanie odseku 1 písm. a) na právnické osoby.

⁽²³⁾ Ú. v. EÚ C 236, 21.7.2017, s. 2.

5. Členské štáty môžu ustanoviť, že z rámcov preventívnej reštrukturalizácie uvedených v odseku 1 písm. a) sú vylúčené alebo týmito rámcami nie sú ovplyvnené tieto pohľadávky:
- existujúce a budúce pohľadávky súčasných alebo bývalých pracovníkov;
  - pohľadávky na výživné vyplývajúce z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenských vzťahov; alebo
  - pohľadávky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti dlžníka.
6. Členské štáty zabezpečia, aby rámce preventívnej reštrukturalizácie nemali vplyv na vzniknuté nároky vyplývajúce z dôchodkového poistenia zamestnancov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

- Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
  - „reštrukturalizácia“ sú opatrenia s cieľom reštrukturalizovať podnik dlžníka, ktoré zahŕňajú zmenu v zložení, podmienkach alebo štruktúre aktív a pasív dlžníka alebo akejkoľvek inej časti kapitálovej štruktúry dlžníka, napríklad predaj majetku alebo častí podniku, a v prípade, že tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, predaj podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, ako aj všetky potrebné prevádzkové zmeny, alebo kombináciu týchto prvkov;
  - „dotknuté strany“ sú veritelia zahŕňajúci v prípade, že je to uplatniteľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, pracovníkov, alebo skupiny veriteľov, a ak je to uplatniteľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, držiteľia majetkovej účasti, ktorých pohľadávky alebo podiely sú priamo dotknuté reštrukturalizačným plánom;
  - „držiteľ majetkovej účasti“ je osoba, ktorá má vlastnícky podiel na dlžníkovi alebo na podniku dlžníka, vrátane akcionára, pokiaľ táto osoba nie je veriteľom;
  - „prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov“ je dočasné pozastavenie uplatňovania práva veriteľa vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi povolené súdnym alebo správnym orgánom alebo uplatňované zo zákona, a ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, voči tretej strane poskytujúcej zábezpeku, v kontexte súdneho, správneho alebo iného konania, alebo práva na mimosúdne zaistenie alebo speňaženie majetku alebo podniku dlžníka;
  - „nesplnená zmluva“ je zmluva medzi dlžníkom a jedným alebo viacerými veriteľmi, podľa ktorej majú strany ešte stále povinnosti plnenia v čase povolenia alebo uplatňovania prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov;
  - „test najlepšieho záujmu veriteľov“ je test, ktorým sa určí, či postavenie akéhokoľvek nesúhlasného veriteľa nebude v rámci reštrukturalizačného plánu horšie, ako by bolo, ak by sa uplatnilo zvyčajné poradie pohľadávok v konkurze podľa vnútroštátnych právnych predpisov, buď v prípade konkurzu, či už speňažením po častiach alebo predajom s predpokladom ďalšieho prevádzkovania podniku, alebo v prípade ďalšieho najlepšieho alternatívneho scenára, ak by reštrukturalizačný plán nebol potvrdený;
  - „nové financovanie“ je akákoľvek nová finančná pomoc, ktorá je poskytnutá zo strany existujúceho alebo nového veriteľa na vykonanie reštrukturalizačného plánu, a ktorá je zahrnutá v tomto reštrukturalizačnom pláne;
  - „dočasné financovanie“ je akákoľvek nová finančná pomoc poskytnutá zo strany existujúceho alebo nového veriteľa, ktorá zahŕňa minimálne finančnú pomoc počas prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, pričom je primeraná a bezodkladne potrebná pre podnik dlžníka na to, aby mohol pokračovať v činnosti, alebo na zachovanie alebo zvýšenie hodnoty tohto podniku;
  - „podnikateľ“ je fyzická osoba vykonávajúca obchodnú, podnikateľskú, remeselnú alebo samostatnú zárobkovú činnosť;
  - „úplné oddĺženie“ je zrušenie vymáhania od podnikateľov ich nezaplatené dlhy, ktoré môžu byť predmetom oddĺženia, alebo zrušenie nezaplatených dlhov, ktoré môžu byť predmetom oddĺženia, ako takých v rámci konania, ktorý môže zahŕňať speňaženie majetku alebo splátkový kalendár alebo oboje;
  - „splátkový kalendár“ je plán úhrad určených súm k určeným dátumom zo strany podnikateľa v úpadku v prospech veriteľov alebo pravidelné prevody určitej časti disponibilného príjmu podnikateľa v prospech veriteľov počas lehoty oddĺženia;

12. „správca v oblasti reštrukturalizácie“ je akákoľvek osoba alebo orgán vymenovaný súdnym alebo správnym orgánom predovšetkým na vykonávanie jednej alebo viacerých z týchto úloh:
  - a) pomáhať dlžníkovi alebo veriteľom pri vypracovaní reštrukturalizačného plánu alebo pri rokovaní o takomto pláne;
  - b) dohliadať na činnosť dlžníka počas rokovaní o reštrukturalizačnom pláne a podávať správy súdnemu alebo správne mu orgánu;
  - c) prevziať čiastočnú kontrolu nad majetkom alebo záležitosťami dlžníka počas rokovaní.
2. Na účely tejto smernice sa za pojmy, ktoré sú vymedzené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, považujú tieto pojmy:
  - a) úpadok;
  - b) hrozba úpadku;
  - c) mikro, malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“).

Článok 3

Včasný varovanie a prístup k informáciám

1. Členské štáty zabezpečia, aby mali dlžníci prístup k jednému alebo viacerým jasným a transparentným nástrojom včasného varovania, ktoré dokážu odhaliť okolnosti, ktoré by mohli spôsobiť hrozbu úpadku a môžu im signalizovať potrebu bezodkladne konať.

Na účely prvého pododseku môžu členské štáty využiť aktuálne IT technológie na oznamovanie a online komunikáciu.

2. Nástroje včasného varovania môžu zahŕňať:
  - a) mechanizmy varovania v prípade, že dlžník neuskutočnil niektoré druhy platieb;
  - b) poradenské služby poskytované verejnými alebo súkromnými organizáciami;
  - c) stimuly v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov určené tretím stranám s relevantnými informáciami o dlžníkovi, ako sú účtovníci, daňové orgány a orgány sociálneho zabezpečenia, aby dlžníka upozornili na negatívny vývoj.
3. Členské štáty zabezpečia, aby mali dlžníci a zástupcovia zamestnancov prístup k relevantným a aktuálnym informáciám o dostupnosti nástrojov včasného varovania, ako aj o konaniach a opatreniach týkajúcich sa reštrukturalizácie a oddĺženia.
4. Členské štáty zabezpečia, aby informácie o prístupe k nástrojom včasného varovania boli verejne dostupné online, a to najmä pre MSP, a boli ľahko prístupné a prezentované spôsobom, ktorý je používateľsky ústretový.
5. Členské štáty môžu zástupcom zamestnancov poskytnúť podporu pri posudzovaní ekonomickej situácie dlžníka.

HLAVA II

RÁMCE PREVENTÍVNEJ REŠTRUKTURALIZÁCIE

KAPITOLA 1

Dostupnosť rámcov preventívnej reštrukturalizácie

Článok 4

Dostupnosť rámcov preventívnej reštrukturalizácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade hrozby úpadku mali dlžníci prístup k rámcu preventívnej reštrukturalizácie, ktorý im umožní reštrukturalizáciu, a to s cieľom zabrániť úpadku a zabezpečiť ich životaschopnosť bez toho, aby boli dotknuté iné riešenia na zabránenie úpadku, a tak ochrániť pracovné miesta a zachovať podnikateľskú činnosť.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, aby dlžníci, ktorí boli odsúdení za závažné porušenie povinností v oblasti účtovníctva alebo výkazníctva podľa vnútroštátneho práva, mohli získať prístup k rámcu preventívnej reštrukturalizácie iba po tom, ako títo dlžníci prijímú primerané opatrenia na nápravu problémov, ktoré viedli k ich odsúdeniu, s cieľom poskytnúť veriteľom potrebné informácie, ktoré im umožnia prijať rozhodnutie počas rokovaní o reštrukturalizácii.
  3. Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť test životaschopnosti podľa vnútroštátnych právnych predpisov za predpokladu, že takýto test má za cieľ vylúčiť dlžníkov, ktorí nemajú perspektívu životaschopnosti, a môže sa vykonať bez ujmy na majetku dlžníkov.
  4. Členské štáty môžu obmedziť počet prístupov dlžníka za určité obdobie k rámcu preventívnej reštrukturalizácie ustanovenému podľa tejto smernice.
  5. Rámec preventívnej reštrukturalizácie ustanovený touto smernicou môže pozostávať z jedného alebo viacerých konaní, opatrení alebo ustanovení, pričom niektoré z nich môžu byť mimosúdne, bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné rámce reštrukturalizácie podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- Členské štáty zabezpečia, aby takýto reštrukturalizačný rámec súvislo poskytoval dlžníkom a dotknutým stranám práva a záruky ustanovené v tejto hlave.
6. Členské štáty môžu zaviesť ustanovenia, ktorými sa obmedzuje účasť súdneho alebo správneho orgánu v rámci preventívnej reštrukturalizácie, ak je to potrebné a primerané, pričom zabezpečia, aby boli chránené práva akýchkoľvek dotknutých osôb a relevantných zainteresovaných strán.
  7. Rámec preventívnej reštrukturalizácie ustanovené podľa tejto smernice je dostupný na žiadosť dlžníkov.
  8. Členské štáty môžu takisto ustanoviť, aby rámce preventívnej reštrukturalizácie ustanovené podľa tejto smernice boli dostupné aj na žiadosť veriteľov a zástupcov zamestnancov, ak s tým dlžník súhlasí. Členské štáty môžu obmedziť uvedenú požiadavku získať súhlas dlžníka na prípady, keď dlžníkmi sú MSP.

KAPITOLA 2

Uľahčenie rokovaní o plánoch preventívnej reštrukturalizácie

Článok 5

Dlžník s oprávnením na správu

1. Členské štáty zabezpečia, aby si dlžníci prístupujúci ku konaniam preventívnej reštrukturalizácie zachovali úplnú alebo aspoň čiastočnú kontrolu nad svojím majetkom a každodennou prevádzkou ich podniku.
2. Ak je to potrebné, o vymenovaní správcu v oblasti reštrukturalizácie súdnym alebo správnym orgánom sa rozhoduje individuálne, s výnimkou určitých okolností, za ktorých môžu členské štáty vyžadovať v každom prípade povinné vymenovanie takéhoto správcu.
3. Členské štáty požadujú vymenovanie správcu v oblasti reštrukturalizácie, aby pomáhal dlžníkovi a veriteľom pri rokovaní a vypracovaní plánu, aspoň v týchto prípadoch:
  - a) ak súdny alebo správny orgán povolí všeobecné prerušenie jednotlivých konaní v súlade s článkom 6 ods. 3, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, a súdny alebo správny orgán rozhodne, že takýto správca v oblasti reštrukturalizácie je potrebný na ochranu záujmov strán konania;
  - b) ak musí reštrukturalizačný plán potvrdiť súdny alebo správny orgán prostredníctvom prelomenia nesúhlasu medzi skupinami v súlade s článkom 11; alebo
  - c) ak o to požiada dlžník alebo väčšina veriteľov, za predpokladu, že v druhom prípade znášajú náklady správcu v oblasti reštrukturalizácie veriteľa.

Článok 6

Prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov

1. Členské štáty zabezpečia, aby dlžníci mohli využiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, na podporu rokovaní o reštrukturalizačnom pláne v medziach rámca preventívnej reštrukturalizácie.

Členské štáty môžu ustanoviť, že súdne alebo správne orgány môžu zamietnuť povolenie prerušiť jednotlivé konania, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak takéto prerušenie nie je nevyhnutné, alebo ak by nespĺnilo cieľ stanovený v prvom pododseku.

2. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 4 a 5, členské štáty zabezpečia, aby sa prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, mohlo vzťahovať na všetky typy pohľadávok vrátane zabezpečených pohľadávok a prednostných pohľadávok.

3. Členské štáty môžu ustanoviť, že prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, môže byť všeobecné, vzťahujúce sa na všetkých veriteľov, alebo môže byť obmedzené, vzťahujúce sa na jedného alebo viacerých jednotlivých veriteľov alebo kategórie veriteľov.

V prípade obmedzeného prerušenia sa prerušenie vzťahuje iba na veriteľov, ktorí boli informovaní v súlade s vnútroštátnym právom o rokovaníach uvedených v odseku 1 o reštrukturalizačnom pláne alebo o prerušení.

4. Členské štáty môžu vylúčiť určité pohľadávky alebo kategórie pohľadávok z rozsahu prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, za presne vymedzených okolností, ak je takéto vylúčenie riadne odôvodnené, a:

a) ak nie je pravdepodobné, že by vymáhanie nárokov ohrozilo reštrukturalizáciu podniku; alebo

b) ak by prerušenie viedlo k nespravodlivému poškodeniu veriteľov, ktorí majú tieto pohľadávky.

5. Odsek 2 sa neuplatňuje na pohľadávky pracovníkov.

Odchylné od prvého pododseku môžu členské štáty na pohľadávky pracovníkov uplatniť odsek 2, ak a pokiaľ zabezpečia, že vyplatenie takýchto pohľadávok bude garantované v rámci preventívnej reštrukturalizácie na podobnej úrovni ochrany.

6. Prvotné trvanie prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, sa obmedzuje na obdobie najviac štyroch mesiacov.

7. Bez ohľadu na odsek 6 môžu členské štáty súdnym alebo správnym orgánom poskytnúť možnosť predĺžiť trvanie prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, alebo povoliť nové prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, na žiadosť dlžníka, veriteľa alebo prípadne správcu v oblasti reštrukturalizácie. Takéto predĺženie alebo nové prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, sa povolia, len ak presne vymedzené okolnosti preukazujú, že takéto predĺženia alebo nové prerušenia sú riadne odôvodnené, napríklad ak:

a) sa v rokovaníach o reštrukturalizačnom pláne dosiahol náležitý pokrok;

b) pokračovaním prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, nedochádza k nespravodlivému poškodzovaniu práv alebo záujmov ani jednej z dotknutých strán; alebo

c) sa insolvenčné konanie, ktoré by mohlo podľa vnútroštátnych právnych predpisov skončiť konkurzom dlžníka, v súvislosti s dlžníkom ešte nezačal.

8. Celkové trvanie prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, vrátane predĺžení a obnovení, nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov.

Ak sa členské štáty rozhodnú implementovať túto smernicu prostredníctvom jedného alebo viacerých konaní alebo opatrení, ktoré nespĺňajú podmienky oznamovania podľa prílohy A k nariadeniu (EÚ) 2015/848, celkové trvanie prerušenia v rámci takýchto konaní sa obmedzí na najviac štyri mesiace, ak sa centrum hlavného záujmu dlžníka presunulo z iného členského štátu v rámci trojmesačného obdobia predchádzajúceho podaniu žiadosti o začatie konania o preventívnej reštrukturalizácii.

9. Členské štáty zabezpečia, aby súdne alebo správne orgány mohli zrušiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, v týchto prípadoch:

a) prerušenie už nespĺňa cieľ spočívajúci v podpore rokovaní o reštrukturalizačnom pláne, napríklad ak je zrejmé, že časť veriteľov, ktorí by v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi mohli zabrániť prijatiu reštrukturalizačného plánu, nepodporuje pokračovanie rokovaní;

b) na žiadosť dlžníka alebo správcu v oblasti reštrukturalizácie;

- c) ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, ak prerušením jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, je alebo by bol nespravodlivo poškodený jeden alebo viacerí veritelia alebo jedna alebo viacero skupín veriteľov; alebo
- d) ak by v dôsledku prerušenia došlo k úpadku veriteľa, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy.

Členské štáty môžu podľa prvého pododseku obmedziť právo zrušiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, na situácie, keď veritelia nedostali príležitosť byť vypočutí pred tým, ako toto prerušenie nadobudlo účinnosť, alebo pred tým, ako súdny alebo správny orgán povolil jeho predĺženie.

Členské štáty môžu stanoviť minimálne obdobie, ktoré nie je dlhšie ako obdobie uvedené v odseku 6, počas ktorého nemožno zrušiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov.

Článok 7

Účinky prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov

1. V prípade, že počas prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, vznikne dlžníkovi povinnosť podľa vnútroštátneho práva požiadať o začatie insolvenčného konania, ktorý by mohol skončiť konkurzom dlžníka, uplatňovanie tejto povinnosti sa počas tohto prerušenia pozastaví.
2. Prerušením jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, v súlade s článkom 6 sa počas trvania tohto prerušenia pozastaví na žiadosť jedného alebo viacerých veriteľov začatie insolvenčného konania, ktorý by mohol skončiť konkurzom dlžníka.
3. Členské štáty sa môžu odchyliť od odsekov 1 a 2 v situáciách, ak je dlžník platobne neschopný. V takýchto prípadoch členské štáty zabezpečia, aby súdny alebo správny orgán mohol rozhodnúť o zachovaní benefitu spočívajúceho v prerušení jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak by vzhľadom na okolnosti daného prípadu nebolo začatie insolvenčného konania, ktorý by mohol skončiť konkurzom dlžníka, vo všeobecnom záujme veriteľov.
4. Členské štáty ustanovia pravidlá, ktoré veriteľom, na ktorých sa prerušenie vzťahuje, zabraňujú, aby odložili plnenie, ukončili, urýchlili alebo akýmkoľvek iným spôsobom zmenili základné nesplnené zmluvy, ktoré sú na škodu dlžníka, kvôli dlhom, ktoré vznikli pred prerušením, a to len z dôvodu, že ich dlžník nezaplatil. Za základné nesplnené zmluvy sa považujú nesplnené zmluvy, ktoré sú potrebné na pokračovanie každodennej prevádzky podniku, vrátane dodaní, ktorých pozastavenie by viedlo k zastaveniu činnosti dlžníka.

Prvý pododsek nebráni členským štátom poskytnúť takýmto veriteľom primerané záruky s cieľom zabrániť, aby v dôsledku uvedeného pododseku došlo k nespravodlivému poškodeniu týchto veriteľov.

Členské štáty môžu ustanoviť, že tento odsek sa vzťahuje aj na nesplnené zmluvy, ktoré nie sú základné.

5. Členské štáty zabezpečia, aby veritelia nemohli odložiť plnenie ani ukončiť, urýchlil, ani nijakým iným spôsobom na škodu dlžníka zmeniť nesplnené zmluvy na základe zmluvnej doložky, ktorou sa stanovujú takéto opatrenia, len z dôvodu:
  - a) žiadosti o začatie konania o preventívnej reštrukturalizácii;
  - b) žiadosti o prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov;
  - c) začatia konania o preventívnej reštrukturalizácii; alebo
  - d) povolenia prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ako takého.

6. Členské štáty môžu ustanoviť, že prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, sa nevzťahuje na dohody o vzájomnom započítavaní, vrátane dohôd o vzájomnom započítavaní pri uzatvorení, na finančných trhoch, na trhoch s energiou a komoditných trhoch, a to ani v prípadoch, keď sa neuplatňuje článok 31 ods. 1, ak sú takéto dohody vynútiteľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti úpadku. Prerušenie sa však uplatňuje na vymáhanie pohľadávky veriteľom voči dlžníkovi vzniknutej v dôsledku plnenia dohody o vzájomnom započítavaní.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na zmluvy o dodaní tovaru, poskytnutí služieb alebo dodaní energií potrebných na prevádzkovanie podniku dlžníka, s výnimkou situácie, keď takéto zmluvy majú formu pozície obchodovanej na burze alebo inom trhu, ktorú možno kedykoľvek nahradiť v aktuálnej trhovej hodnote.

7. Členské štáty zabezpečia, aby skončenie prerušenia jednotlivých konaní bez prijatia reštrukturalizačného plánu samo osebe nevedlo k začatiu insolvenčného konania, ktorý by mohol skončiť konkurzom dlžníka, pokiaľ nie sú na takéto začatie splnené ostatné podmienky podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

KAPITOLA 3

Reštrukturalizačné plány

Článok 8

Obsah reštrukturalizačných plánov

1. Členské štáty vyžadujú, aby reštrukturalizačné plány predložené na prijatie v súlade s článkom 9 alebo na potvrdenie súdnym alebo správnym orgánom v súlade s článkom 10, obsahovali aspoň tieto informácie:

- a) označenie dlžníka;
- b) majetok a záväzky dlžníka v čase predloženia reštrukturalizačného plánu vrátane hodnoty majetku, opisu ekonomickej situácie dlžníka a postavenia pracovníkov a opis príčin a rozsahu ťažkostí dlžníka;
- c) dotknuté strany, uvedené jednotlivo alebo opísané pomocou kategórií dlhu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ako aj ich pohľadávky alebo podiely zahrnuté v reštrukturalizačnom pláne;
- d) v náležitých prípadoch skupiny, do ktorých boli dotknuté strany zoskupené, na účely prijatia reštrukturalizačného plánu a príslušné hodnoty pohľadávok a podielov v každej skupine;
- e) v náležitých prípadoch strany, či už uvedené jednotlivo alebo opísané pomocou kategórií dlhu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré nie sú dotknuté reštrukturalizačným plánom, spolu s opisom dôvodov, prečo sa navrhuje, aby ostali nedotknuté;
- f) prípadne totožnosť správcu v oblasti reštrukturalizácie;
- g) podmienky reštrukturalizačného plánu, zahŕňajúce predovšetkým:
  - i) akékoľvek navrhované reštrukturalizačné opatrenia uvedené v článku 2 ods. 1 bode 1;
  - ii) prípadne navrhované trvanie akýchkoľvek reštrukturalizačných opatrení;
  - iii) dojednania, pokiaľ ide o poskytovanie informácií zástupcom zamestnancov a konzultácie s nimi v súlade s právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi;
  - iv) prípadne celkové dôsledky, pokiaľ ide o zamestnanie, ako je prepúšťanie, práca na skrátený pracovný úväzok alebo podobne;
  - v) odhadované finančné toky dlžníka, ak to stanovujú vnútroštátne právne predpisy; a
  - vi) každé nové financovanie plánované ako súčasť reštrukturalizačného plánu a dôvody, prečo je potrebné pre vykonanie tohto plánu;
- h) odôvodnenie, v ktorom sa vysvetľuje, prečo má reštrukturalizačný plán rozumnú vyhladku na zabránenie úpadku dlžníka a na zabezpečenie životaschopnosti podniku vrátane nevyhnutných predpokladov úspechu plánu. Členské štáty môžu vyžadovať, aby bolo uvedené odôvodnenie vypracované alebo potvrdené externým expertom alebo správcom v oblasti reštrukturalizácie, ak bol takýto správca vymenovaný.

2. Členské štáty sprístupnia online komplexný kontrolný zoznam na účely reštrukturalizačných plánov prispôbený potrebám MSP. Kontrolný zoznam obsahuje praktické usmernenia o tom, ako sa musí reštrukturalizačný plán vypracovať podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

Tento kontrolný zoznam je k dispozícii v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu. Členské štáty zväžia zabezpečenie dostupnosti kontrolného zoznamu rovnako aspoň v jednom ďalšom jazyku, najmä v jazyku používanom v medzinárodnom obchode.

Článok 9

Prijatie reštrukturalizačných plánov

1. Členské štáty zabezpečia, aby bez ohľadu na to, kto požiada o konanie o preventívnej reštrukturalizácii v súlade s článkom 4, mali dlžníci právo predložiť dotknutým stranám na prijatie reštrukturalizačné plány.

Členské štáty môžu tiež ustanoviť, že veritelia a správcovia v oblasti reštrukturalizácie majú právo predkladať reštrukturalizačné plány a za akých podmienok tak môžu urobiť.

2. Členské štáty zabezpečia, aby dotknuté strany mali právo hlasovať o prijatí reštrukturalizačného plánu.

Veritelia, ktorí nie sú dotknutí reštrukturalizačným plánom, nemajú hlasovacie práva pri prijímaní tohto plánu.

3. Bez ohľadu na odsek 2 môžu členské štáty vylúčiť z práva hlasovať:

- a) držiteľov majetkovej účasti;
- b) veriteľov, ktorých pohľadávky majú nižšie postavenie ako pohľadávky bežných nezabezpečených veriteľov vo zvyčajnom poradí uspokojovania pohľadávok v konkurze; alebo
- c) akúkoľvek stranu, ktorá je spriaznená s dlžníkom alebo podnikom dlžníka, s konfliktom záujmov podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa s dotknutými stranami zaobchádzalo v samostatných skupinách, ktoré zohľadňujú dostatočnú úroveň spoločných záujmov na základe overiteľných kritérií, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Minimálne platí to, že na účely prijatia reštrukturalizačného plánu sa s veriteľmi, ktorí majú zabezpečené a nezabezpečené pohľadávky, zaobchádza v samostatných skupinách.

Členské štáty môžu takisto ustanoviť, aby sa s pohľadávkami pracovníkov zaobchádzalo v samostatnej skupine.

Členské štáty môžu ustanoviť, že dlžníci, ktorí sú MSP, sa môžu rozhodnúť nezaobchádzať s dotknutými stranami v samostatných skupinách.

Členské štáty zavedú vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa pri vytváraní skupín zohľadnila najmä ochrana zraniteľných veriteľov, ako sú malí dodávatelia.

5. Hlasovacie práva a vytváranie skupín preskúma súdny alebo správny orgán pri predložení žiadosti o potvrdenie reštrukturalizačného plánu.

Členské štáty môžu požiadať, aby súdny alebo správny orgán preskúmal a potvrdil hlasovacie práva a vytvorenie skupín v skoršom štádiu, než je uvedené v prvom pododseku.

6. Reštrukturalizačný plán prijímajú dotknuté strany za predpokladu, že v každej skupine sa dosiahne väčšina z hľadiska hodnoty ich pohľadávok alebo podielov. Členské štáty okrem toho môžu vyžadovať dosiahnutie väčšiny z hľadiska počtu dotknutých strán v každej skupine.

Členské štáty stanovujú väčšiny vyžadované na prijatie reštrukturalizačného plánu. Tieto väčšiny nesmú byť vyššie ako 75 % z hľadiska výšky pohľadávok alebo podielov v každej skupine, alebo z hľadiska počtu dotknutých strán v každej skupine.

7. Bez ohľadu na odseky 2 až 6 môžu členské štáty ustanoviť, že formálne hlasovanie o prijatí reštrukturalizačného plánu možno nahradiť dohodou s vyžadovanou väčšinou.

Článok 10

Potvrdenie reštrukturalizačných plánov

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli pre strany záväzné minimálne tieto reštrukturalizačné plány, a to iba za podmienky, že ich potvrdí súdny alebo správny orgán:

- a) reštrukturalizačné plány, ktoré majú vplyv na pohľadávky alebo podiely nesúhlasných dotknutých strán;
- b) reštrukturalizačné plány, ktorými sa zabezpečuje nové financovanie;
- c) reštrukturalizačné plány, ktoré zahŕňajú stratu viac ako 25 % pracovnej sily, ak takúto stratu povoľuje vnútroštátne právo.

2. Členské štáty zabezpečia, aby podmienky, za ktorých môže reštrukturalizačný plán potvrdiť súdny alebo správny orgán, boli jasne stanovené a obsahovali aspoň údaje, že:

- a) reštrukturalizačný plán sa prijal v súlade s článkom 9;
- b) s veriteľmi s dostatočnou úrovňou spoločných záujmov v rovnakej skupine sa zaobchádza rovnako, a spôsobom primeraným ich pohľadávke;
- c) reštrukturalizačný plán bol oznámený všetkým dotknutým stranám v súlade s vnútroštátnym právom;
- d) ak existujú nesúhlasní veritelia, reštrukturalizačný plán spĺňa test najlepšieho záujmu veriteľov;
- e) ak je na vykonanie reštrukturalizačného plánu potrebné určité nové financovanie, toto financovanie nepoškodzuje nespravodlivo záujmy veriteľov.

Súlad s prvým pododsekom písm. d) preskúma súdny alebo správny orgán len v prípade námietky voči reštrukturalizačnému plánu na základe uvedeného písma.

3. Členské štáty zabezpečia, aby súdne alebo správne orgány mali možnosť zamietnuť potvrdenie reštrukturalizačného plánu, ak by tento plán nemal rozumné vyhliadky na zabránenie úpadku dlžníka alebo zabezpečenie životaschopnosti podniku.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že sa od súdneho alebo správneho orgánu vyžaduje potvrdenie reštrukturalizačného plánu na to, aby sa stal záväzným, rozhodnutie prijalo efektívne s cieľom postupovať urýchlene v danej záležitosti.

Článok 11

Prelomenie nesúhlasu medzi skupinami

1. Členské štáty zabezpečia, aby reštrukturalizačný plán, ktorý nie je schválený dotknutými stranami, ako sa ustanovuje v článku 9 ods. 6, v každej hlasujúcej skupine, mohol potvrdiť súdny alebo správny orgán na návrh dlžníka alebo so súhlasom dlžníka, a stal sa tak záväzným pre nesúhlasné hlasujúce skupiny, ak reštrukturalizačný plán spĺňa aspoň tieto podmienky:

- a) je v súlade s článkom 10 ods. 2 a 3;
- b) bol schválený:
  - i) väčšinou hlasujúcich skupín dotknutých strán za predpokladu, že aspoň jedna z týchto skupín je skupina zabezpečených veriteľov alebo skupina nadradená skupine bežných nezabezpečených veriteľov, alebo, ak to neplatí,
  - ii) najmenej jednou z hlasujúcich skupín dotknutých strán, alebo, ak tak ustanovuje vnútroštátne právo, poškodených strán, inou ako skupina držiteľov majetkovej účasti alebo akákoľvek iná skupina, ktorá by na základe ohodnotenia dlžníka ako subjektu s predpokladom ďalšieho prevádzkovania podniku nedostala žiadnu platbu ani si neponechala žiadny podiel, alebo, ak tak ustanovuje vnútroštátne právo, pri ktorej možno odôvodnene predpokladať, že by nedostala žiadnu platbu, ani si neponechala žiadny podiel, ak by sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov uplatnilo zvyčajné poradie uspokojovania pohľadávok v konkurze;
- c) zabezpečuje, že sa s nesúhlasnými hlasujúcimi skupinami dotknutých veriteľov zaobchádza aspoň tak priaznivo ako s každou inou skupinou rovnakej úrovne a priaznivejšie ako s každou podradenou skupinou; a
- d) žiadna skupina dotknutých strán nemôže v rámci reštrukturalizačného plánu prijať alebo si ponechať viac, ako je plná výška jej pohľadávok alebo podielov.

Odchylné od prvého pododseku môžu členské štáty obmedziť požiadavku získať súhlas dlžníka na prípady, keď sú dlžníci MSP.

Členské štáty môžu zvýšiť minimálny počet skupín dotknutých strán alebo, ak tak ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, poškodených strán, od ktorých sa vyžaduje schválenie plánu spôsobom uvedeným v prvom pododseku písm. b) bode ii).

2. Odchylné od odseku 1 písm. c) môžu členské štáty ustanoviť, že nároky dotknutých veriteľov v nesúhlasnej hlasujúcej skupine sú v plnej miere uspokojené tým istým alebo rovnocenným spôsobom, ak má podradená skupina dostať akúkoľvek platbu alebo si ponechať akýkoľvek podiel podľa reštrukturalizačného plánu.

Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť ustanovenia odchyľujúce sa od prvého pododseku, ak sú potrebné na dosiahnutie cieľov reštrukturalizačného plánu, a ak reštrukturalizačný plán nepoškodzuje nespravodlivo práva alebo záujmy žiadnej dotknutej strany.

Článok 12

Držiteľia majetkovej účasti

1. Ak členské štáty vylúčia držiteľov majetkovej účasti z uplatňovania článkov 9 až 11, inými prostriedkami zabezpečia, aby títo držiteľia majetkovej účasti nemohli bezdôvodne brániť alebo prekážať prijatiu a potvrdeniu reštrukturalizačného plánu.
2. Členské štáty takisto zabezpečia, aby držiteľia majetkovej účasti nemohli bezdôvodne brániť alebo prekážať vykonávaniu reštrukturalizačného plánu.
3. Členské štáty môžu upraviť význam toho, čo znamená bezdôvodne nemohli brániť alebo prekážať podľa tohto článku, aby sa okrem iného zohľadnilo, či je dlžník MSP alebo veľkým podnikom, navrhované reštrukturalizačné opatrenia týkajúce sa práv držiteľov majetkovej účasti; typ držiteľa majetkovej účasti; či je dlžník právnickou alebo fyzickou osobou, alebo či partneri v spoločnosti majú obmedzené alebo neobmedzené ručenie.

Článok 13

Pracovníci

1. Členské štáty zabezpečia, aby rámcom preventívnej reštrukturalizácie neboli dotknuté individuálne a kolektívne práva pracovníkov podľa pracovného práva Únie a vnútroštátneho pracovného práva, ako sú:
  - a) právo na kolektívne vyjednávanie a štrajk; a
  - b) právo na informácie a konzultácie v súlade so smernicou 2002/14/ES a smernicou 2009/38/ES, najmä:
    - i) informovanie zástupcov zamestnancov o najnovšom a pravdepodobnom vývoji činností a ekonomickej situácie podniku alebo prevádzky, čím sa im umožní oznámiť dlžníkovi obavy týkajúce sa situácie podniku a potreby zväziť reštrukturalizačné mechanizmy;
    - ii) informovanie zástupcov zamestnancov o akomkoľvek konaní o preventívnej reštrukturalizácii, ktorý by mohol mať vplyv na zamestnanosť, napríklad pokiaľ ide o schopnosť pracovníkov získať mzdy a akékoľvek budúce platby vrátane zamestnaneckých dôchodkov;
    - iii) informovanie zástupcov zamestnancov a konzultovanie so zástupcami pracovníkov vo veci reštrukturalizačných plánov pred tým, ako sa predložia na prijatie v súlade s článkom 9, alebo na potvrdenie súdnym alebo správnym orgánom v súlade s článkom 10;
  - c) práva zaručené smernicami 98/59/ES, 2001/23/ES a 2008/94/ES.
2. Ak reštrukturalizačný plán zahŕňa opatrenia, ktoré vedú k zmenám v organizácii práce alebo v zmluvných vzťahoch s pracovníkmi, tieto opatrenia schvália uvedení pracovníci, ak takéto schválenie ustanovujú vnútroštátne právne predpisy alebo kolektívne dohody.

Článok 14

Ohodnotenie súdnym alebo správnym orgánom

1. Súdny alebo správny orgán prijme rozhodnutie o ohodnotení podniku dlžníka iba vtedy, keď proti reštrukturalizačnému plánu namieta nesúhlasná dotknutá strana buď na základe:
  - a) údajného nedodržania testu najlepšieho záujmu veriteľov podľa článku 2 ods. 1 bodu 6; alebo
  - b) údajného porušenia podmienok prelomenia nesúhlasu medzi skupinami podľa článku 11 ods. 1 písm. b) bodu ii).

2. Členské štáty zabezpečia, aby na účely prijatia rozhodnutia o ohodnotení v súlade s odsekom 1 mohli súdne alebo správne orgány vymenovať náležite kvalifikovaných odborníkov alebo ich vypočuť.
3. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby nesúhlasná dotknutá strana mohla súdnemu alebo správne orgánu, ktorý má potvrdiť reštrukturalizačný plán, podať námietku.

Členské štáty môžu ustanoviť, že takúto námietku možno podať v rámci odvolania proti rozhodnutiu o potvrdení reštrukturalizačného plánu.

Článok 15

Účinky reštrukturalizačných plánov

1. Členské štáty zabezpečia, aby reštrukturalizačné plány, ktoré potvrdí súdny alebo správny orgán, boli záväzné pre všetky dotknuté strany uvedené alebo opísané v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c).
2. Členské štáty zabezpečia, aby veritelia, ktorí sa nezúčastňujú na prijímaní reštrukturalizačného plánu podľa vnútroštátneho práva, neboli plánom dotknutí.

Článok 16

Odvolania

1. Členské štáty zabezpečia, aby akékoľvek odvolanie, ktoré stanovujú vnútroštátne právne predpisy proti rozhodnutiu súdneho orgánu o potvrdení alebo zamietnutí reštrukturalizačného plánu bolo podané na vyššom súdnom orgáne.

Členské štáty zabezpečia, aby odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu o potvrdení alebo zamietnutí reštrukturalizačného plánu bolo podané na súdnom orgáne.

2. Odvolania sa riešia efektívne s cieľom postupovať urýchlene.
3. Odvolanie proti rozhodnutiu potvrdzujúcemu reštrukturalizačný plán nemá žiadny odkladný účinok na vykonanie tohto plánu.

Odchyľne od prvého pododseku môžu členské štáty ustanoviť, že súdne orgány môžu pozastaviť vykonávanie reštrukturalizačného plánu alebo jeho častí, ak je to potrebné a vhodné na ochranu záujmov niektorej strany.

4. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa odvolaniu podľa odseku 3 vyhovie, súdny orgán mohol byť:
  - a) zrušiť reštrukturalizačný plán; alebo
  - b) potvrdiť reštrukturalizačný plán buď so zmenami, ak tak ustanovuje vnútroštátne právo, alebo bez zmien.

Členské štáty môžu ustanoviť, že v prípade potvrdenia plánu podľa prvého pododseku písm. b) sa náhrada poskytne akejkoľvek strane, ktorej vznikli peňažné straty a ktorej odvolaniu sa vyhovel.

KAPITOLA 4

Ochrana nového a dočasného financovania a iných transakcií súvisiacich s reštrukturalizáciou

Článok 17

Ochrana nového a dočasného financovania

1. Členské štáty zabezpečia primeranú ochranu nového a dočasného financovania. Minimálne sa v prípade každého následného úpadku dlžníka:
  - a) nové financovanie a dočasné financovanie nevyhlási za neplatné, odporovateľné alebo nevymáhateľné; a

- b) poskytovateľom takéhoto financovania nevznikne občianskoprávna, správna ani trestnoprávna zodpovednosť z dôvodu, že takéto financovanie poškodzuje spoločný záujem veriteľov, ibaže by došlo k vyskytnutiu iných dôvodov ustanovených vnútroštátnym právom.
2. Členské štáty môžu ustanoviť, že odsek 1 sa uplatňuje na nové financovanie iba vtedy, ak reštrukturalizačný plán potvrdil súdny alebo správny orgán, a na dočasné financovanie iba vtedy, ak prešlo kontrolou pred takýmto potvrdením (kontrola *ex ante*).
3. Členské štáty môžu z uplatňovania odseku 1 vylúčiť dočasné financovanie, ktoré bolo poskytnuté po tom, ako sa dlžník stal platobne neschopným.
4. Členské štáty môžu ustanoviť, že poskytovatelia nového alebo dočasného financovania majú právo na prednostné získanie úhrad v rámci následných insolvenčných konaní oproti ostatným veriteľom, ktorých pohľadávky by inak boli nadradené alebo rovnocenné.

Článok 18

Ochrana ostatných transakcií súvisiacich s reštrukturalizáciou

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 17, členské štáty zabezpečia, aby v prípade každého následného úpadku dlžníka neboli transakcie, ktoré sú primerané a bezodkladne potrebné na rokovanie o reštrukturalizačnom pláne, vyhlásené za neplatné, odporovateľné alebo nevymáhateľné z dôvodu, že takéto transakcie poškodzujú spoločný záujem veriteľov, ibaže by sa vyskytli dôvody ustanovené vo vnútroštátnom práve.
2. Členské štáty môžu ustanoviť, že odsek 1 sa uplatňuje len na prípady, keď plán potvrdil súdny alebo správny orgán, alebo keď takéto transakcie prešli kontrolou pred takýmto potvrdením (kontrola *ex ante*).
3. Členské štáty môžu z uplatňovania odseku 1 vylúčiť transakcie, ktoré sa vykonajú po tom, ako sa dlžník stal platobne neschopným.
4. Medzi transakcie uvedené v odseku 1 patrí minimálne:
- a) úhrada poplatkov a nákladov spojených s rokovaním, prijatím alebo potvrdením reštrukturalizačného plánu;
  - b) úhrada poplatkov a nákladov spojených so získaním odborného poradenstva v úzkej súvislosti s reštrukturalizáciou;
  - c) úhrada miezd pracovníkov za už vykonanú prácu bez toho, aby bola dotknutá iná ochrana ustanovená v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve;
  - d) všetky platby a úhrady uskutočnené v bežnom obchodnom styku iné ako tie, ktoré sú uvedené v písmenách a) až c).
5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 17, členské štáty zabezpečia, aby v prípade akéhokoľvek následného úpadku dlžníka neboli transakcie, ktoré sú primerané a bezodkladne potrebné na vykonanie reštrukturalizačného plánu, a ktoré sa uskutočňujú v súlade s reštrukturalizačným plánom potvrdeným súdnym alebo správnym orgánom, vyhlásené za neplatné, odporovateľné alebo nevymáhateľné z dôvodu, že takéto transakcie poškodzujú spoločný záujem veriteľov, ibaže by sa vyskytli iné dôvody ustanovené vo vnútroštátnom práve.

KAPITOLA 5

Povinnosti štatutárnych orgánov

Článok 19

Povinnosti štatutárnych orgánov pri hrozbe úpadku

Členské štáty zabezpečia, aby pri hrozbe úpadku štatutárne orgány venovali náležitú pozornosť aspoň:

- a) záujmom veriteľov, držiteľov majetkovej účasti a iných zainteresovaných strán;
- b) potrebe prijať opatrenia na zabránenie úpadku; a
- c) potrebe zabrániť zámernému alebo hrubo nedbanlivému správaniu, ktoré ohrozuje životaschopnosť podniku.

HLAVA III

ODDLŽENIE A DISKVALIFIKÁCIA

Článok 20

Prístup k oddĺženiu

1. Členské štáty zabezpečia, aby podnikatelia v úpadku mali prístup aspoň k jednému konaniu, ktorý môže viesť k úplnému oddĺženiu v súlade s touto smernicou.

Členské štáty môžu požadovať ukončenie obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo samostatnej zárobkovej činnosti, s ktorou dlhy podnikateľov v úpadku súvisia.

2. Členské štáty, v ktorých je úplné oddĺženie podmienené tým, že podnikateľ musí čiastočne splatiť dlh, zabezpečia, aby súvisiaca povinnosť splatiť dlh bola založená na individuálnej situácii podnikateľa a aby bola predovšetkým primeraná jeho zaistiteľnému alebo disponibilnému príjmu a majetku počas lehoty na oddĺženie a zohľadňovala primeraný záujem veriteľov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby podnikatelia, ktorí boli oddĺžení od svojich dlhov mohli využívať existujúce vnútroštátne rámce poskytujúce podnikateľskú podporu podnikateľom vrátane prístupu k relevantným a aktuálnym informáciám o týchto rámcach.

Článok 21

Lehota na oddĺženie

1. Členské štáty zabezpečia, aby lehota, po ktorej uplynutí môžu byť podnikatelia v úpadku úplne oddĺžení, nebola dlhšia ako tri roky, pričom začína plynúť najneskôr od týchto dátumov:

- a) v prípade konania, ktoré zahŕňa splátkový kalendár, od dátumu rozhodnutia súdneho alebo správneho orgánu o potvrdení kalendára alebo začatia implementácie tohto kalendára; alebo
- b) v prípade akéhokoľvek iného konania od dátumu rozhodnutia súdneho alebo správneho orgánu o začatí konania, alebo zistenia konkurznej podstaty podnikateľa.

2. Členské štáty zabezpečia, aby podnikatelia v úpadku, ktorí si splnili svoje povinnosti, ak takéto povinnosti stanovujú vnútroštátne právne predpisy, boli v čase uplynutia lehoty na oddĺženie oddĺžení bez toho, aby museli súdnemu alebo správne mu orgánu predložiť žiadosť o začatie ďalšieho konania navyše ku konaniam uvedeným v odseku 1.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť ustanovenia, ktoré umožnia súdnemu alebo správne mu orgánu overiť, či si podnikatelia splnili povinnosti na dosiahnutie oddĺženia.

3. Členské štáty môžu ustanoviť, že úplné oddĺženie nesmie ohroziť pokračovanie insolvenčného konania, ktoré zahŕňa speňaženie a rozdelenie majetku podnikateľa, ktorý bol súčasťou konkurznej podstaty uvedeného podnikateľa ku dňu uplynutia lehoty na oddĺženie.

Článok 22

Lehota diskvalifikácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že podnikateľ v úpadku dosiahne oddĺženie v súlade s touto smernicou, akákoľvek diskvalifikácia týkajúca sa začatia alebo vykonávania obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ktorá vyplýva len zo skutočnosti, že podnikateľ je v úpadku, stratila účinnosť najneskôr do konca lehoty na oddĺženie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby po uplynutí lehoty na oddĺženie stratila diskvalifikácia uvedená v odseku 1 tohto článku účinnosť bez toho, aby bolo potrebné požiadať súdny alebo správny orgán o začatie ďalšieho konania navyše ku konaniam uvedeným v článku 21 ods. 1

Článok 23

Výnimky

1. Odchylné od článkov 20 až 22 členské štáty zachovávajú alebo zavedú ustanovenia, ktorými sa zamietajú alebo obmedzuje prístup k oddĺženiu, zrušuje sa takéto oddĺženie alebo sa stanovujú dlhšie lehoty na dosiahnutie úplného oddĺženia alebo dlhšie lehoty diskvalifikácie, ak podnikateľ v úpadku konal voči veriteľom alebo iným zainteresovaným stranám nepoctivo alebo v zlej viere podľa vnútroštátneho práva, keď sa zadlžil, počas insolvenčného konania alebo počas splácania dlhu, bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne pravidlá o dôkaznom bremene.
2. Odchylné od článkov 20 až 22 môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť ustanovenia, ktorými sa zamietajú alebo obmedzuje prístup k oddĺženiu, zrušuje sa oddĺženie alebo sa stanovujú dlhšie lehoty na dosiahnutie úplného oddĺženia alebo dlhšie lehoty diskvalifikácie, a to za určitých presne vymedzených okolností, a ak sú takéto výnimky riadne odôvodnené, napríklad:
  - a) ak podnikateľ v úpadku závažne porušil povinnosti vyplývajúce zo splátkového kalendára alebo akúkoľvek inú právnu povinnosť zameranú na ochranu záujmov veriteľov vrátane povinnosti maximalizovať výnosy pre veriteľov;
  - b) ak podnikateľ v úpadku nedodržiava povinnosti v oblasti informovania alebo spolupráce podľa právnych predpisov Únie a vnútroštátnych právnych predpisov;
  - c) v prípade zneužívajúcich žiadostí o oddĺženie;
  - d) v prípade ďalšej žiadosti o oddĺženie v určitej lehote po tom, ako bolo podnikateľovi v úpadku povolené úplné oddĺženie alebo mu bolo úplné oddĺženie zamietnuté v dôsledku závažného porušenia povinností v oblasti informovania alebo spolupráce;
  - e) ak nie sú pokryté náklady konania vedúceho k oddĺženiu; alebo
  - f) ak je potrebná výnimka na zaručenie rovnováhy medzi právami dlžníka a právami jedného alebo viacerých veriteľov.
3. Odchylné od článku 21 môžu členské štáty stanoviť dlhšie lehoty na oddĺženie v prípadoch, keď:
  - a) súdny alebo správny orgán schváli alebo nariadi ochranné opatrenia s cieľom ochrániť hlavné obydlie podnikateľa v úpadku, a v príslušných prípadoch aj jeho rodiny, alebo majetok nevyhnutný na pokračovanie jeho obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo samostatnej zárobkovej činnosti; alebo
  - b) hlavné obydlie podnikateľa v úpadku a prípadne jeho rodiny nebolo speňažené.
4. Členské štáty môžu vylúčiť určité kategórie dlhu z oddĺženia alebo obmedziť prístup k oddĺženiu, alebo stanoviť dlhšiu lehotu na oddĺženie, ak sú takéto vylúčenia, obmedzenia či dlhšie lehoty riadne odôvodnené, napríklad pokiaľ ide o:
  - a) zabezpečené dlhy;
  - b) dlhy vyplývajúce z trestných sankcií alebo s nimi súvisiace;
  - c) dlhy vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti;
  - d) dlhy súvisiace s vyživovacou povinnosťou, ktorá vyplýva z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenských vzťahov;
  - e) dlhy, ktoré vznikli po podaní žiadosti o oddĺženie alebo po začatí konania vedúceho k oddĺženiu, a
  - f) dlhy vyplývajúce z povinnosti zaplatiť náklady konania vedúceho k oddĺženiu.
5. Odchylné od článku 22 môžu členské štáty stanoviť dlhšie alebo časovo neobmedzené lehoty diskvalifikácie, ak podnikateľ, ktorý je v úpadku, vykonáva:
  - a) samostatnú zárobkovú činnosť, na ktorú sa vzťahujú osobitné etické pravidlá alebo osobitné pravidlá o dobrej povesti alebo odbornosti a podnikateľ tieto pravidlá porušil; alebo
  - b) samostatnú zárobkovú činnosť súvisiacu so správou majetku iných osôb.

Prvý pododsek sa tiež uplatňuje, ak podnikateľ v úpadku požiada o prístup k samostatnej zárobkovej činnosti uvedenej v písmene a) alebo b) uvedeného pododseku.

6. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa inej diskvalifikácie nariadenej súdnym alebo správnym orgánom než je tá, ktorá sa uvádza v článku 22.

Článok 24

Konsolidácia konania, pokiaľ ide o podnikateľské a osobné dlhy

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak podnikatelia v úpadku majú podnikateľské dlhy, ktoré vznikli v priebehu vykonávania ich obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ako aj osobné dlhy, ktoré vznikli mimo týchto činností a nemožno ich náležite oddeliť, sa takéto dlhy, ak môžu byť predmetom oddĺženia, riešili v jedinom konaní na účely dosiahnutia úplného oddĺženia.
2. Členské štáty môžu ustanoviť, že v prípade, ak podnikateľské dlhy a osobné dlhy možno oddeliť, tieto dlhy sa na účely dosiahnutia úplného oddĺženia majú riešiť v samostatných, ale koordinovaných konaniach alebo v rámci toho istého konania.

HLAVA IV

OPATRENIA NA ZVÝŠENIE ÚČINNOSTI REŠTRUKTURALIZAČNÝCH, KONKURZNÝCH A ODDLŽOVACÍCH KONANÍ

Článok 25

Súdne a správne orgány

Bez toho, aby bola dotknutá nezávislosť súdnictva a akékoľvek rozdiely v organizácii súdnictva v rámci Únie, členské štáty zabezpečia, aby:

- a) členovia súdnych a správnych orgánov, ktorí sa zaoberajú reštrukturalizačnými, konkurznými a oddĺžovacími konaniami, absolvovali vhodnú odbornú prípravu a mali potrebné odborné znalosti na plnenie svojich povinností; a
- b) sa k reštrukturalizačným, konkurzným a oddĺžovacím konaniam pristupovalo efektívne s cieľom zabezpečiť urýchlené vykonávanie konaní.

Článok 26

Správcovia v reštrukturalizačných, konkurzných a oddĺžovacích konaniach

1. Členské štáty zabezpečia, aby:
  - a) správcovia vymenovaní súdnym alebo správnym orgánom v rámci reštrukturalizačných, konkurzných a oddĺžovacích konaní (ďalej len „správcovia“) absolvovali vhodnú odbornú prípravu a mali odborné znalosti potrebné na plnenie svojich povinností;
  - b) podmienky oprávnenosti, ako aj proces vymenovania, odvolania a odstúpenia správcov boli jasné, transparentné a spravodlivé;
  - c) sa pri vymenúvaní správcu pre konkrétny prípad vrátane prípadov s cezhraničnými prvkami venovala náležitá pozornosť skúsenostiam a odborným znalostiam správcu a špecifikám prípadu; a
  - d) s cieľom predísť akémukoľvek konfliktu záujmov mali dlžníci a veritelia príležitosť buď namietat' proti výberu alebo vymenovaniu správcu, alebo žiadať o výmenu správcu.
2. Komisia podporuje zdieľanie najlepších postupov medzi členskými štátmi s cieľom zlepšovať kvalitu odbornej prípravy v celej Únii, a to aj prostredníctvom výmeny skúseností a prostredníctvom nástrojov na budovanie kapacít.

Článok 27

Kontrola a odmeňovanie správcov

1. Členské štáty zavedú vhodné kontrolné a regulačné mechanizmy na zabezpečenie účinného dohľadu nad prácou správcov, aby boli ich služby poskytované efektívne a kvalifikovane a vo vzťahu k zúčastneným stranám nestranne a nezávisle. Tieto mechanizmy zahŕňajú aj opatrenia na vyvodenie zodpovednosti voči správcovi, ktorí si neplnia svoje povinnosti.
2. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o úradoch alebo orgánoch vykonávajúcich dohľad nad správcami verejne dostupné.
3. Členské štáty môžu správcov nabádať, aby vypracovali a dodržiavali kódexy správania.
4. Členské štáty zabezpečia, aby odmeňovanie správcov upravovali pravidlá, ktoré sú v súlade s cieľom efektívneho vedenia konaní.

Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli vhodné postupy na vyriešenie akýchkoľvek sporov týkajúcich sa odmeňovania.

Článok 28

Použitie prostriedkov elektronickej komunikácie

Členské štáty zabezpečia, aby pri reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaniach mohli účastníci konaní, správca a súdny alebo správny orgán vykonávať využívaním elektronických prostriedkov komunikácie, a to aj v cezhraničných situáciách, aspoň tieto kroky:

- a) prihlásenie pohľadávok;
- b) predloženie reštrukturalizačného plánu alebo splátkového kalendára;
- c) oznámenia pre veriteľov;
- d) podanie námietok a odvolaní.

HLAVA V

MONITOROVANIE REŠTRUKTURALIZAČNÝCH, KONKURZNÝCH A ODDLŽOVACÍCH KONANÍ

Článok 29

Zber údajov

1. Členské štáty zbierajú a zhromažďujú na ročnom základe na vnútroštátnej úrovni údaje o reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaniach, rozdelené podľa jednotlivých konaní, aspoň pokiaľ ide o tieto prvky:
  - a) počet konaní, o ktoré sa požiadalo alebo ktoré sa začali, ak sa takéto začatie ustanovuje vo vnútroštátneho práva a konaní, ktoré prebiehajú alebo boli ukončené;
  - b) priemerná dĺžka konaní od predloženia žiadosti alebo od ich začatia, ak sa takéto začatie ustanovuje vo vnútroštátnych právnych predpisoch, do ich ukončenia;
  - c) počet konaní, ktoré sa nepožadujú podľa písmena d), rozdelený podľa druhu výsledku;
  - d) počet žiadostí o reštrukturalizačné konanie, ktoré boli vyhlásené za neprípustné, boli zamietnuté alebo boli späťvzaté ešte pred začatím konania.
2. Členské štáty zbierajú a zhromažďujú na ročnom základe na vnútroštátnej úrovni údaje o počte dlžníkov, ktorí podliehali reštrukturalizačnému alebo konkurznému konaniu a ktorým bol v priebehu troch rokov pred podaním žiadosti alebo začatím takýchto konaní, ak sa takéto začatie ustanovuje vo vnútroštátnych právnych predpisoch, potvrdený reštrukturalizačný plán v rámci predošlého reštrukturalizačného konania, ktorým sa implementuje hlava II.

3. Členské štáty môžu zbierať a zhromažďovať na ročnom základe na vnútroštátnej úrovni údaje o:
  - a) priemerných nákladoch na jednotlivé druhy konaní;
  - b) priemerných mierach uspokojenia pohľadávok zabezpečených a nezabezpečených veriteľov a v príslušných prípadoch aj iných kategórií veriteľov, a to samostatne;
  - c) počte podnikateľov, ktorí po tom, ako absolvovali postup podľa článku 1 ods. 1 písm. b), začali nové podnikanie;
  - d) počte stratených pracovných miest v súvislosti s reštrukturalizačnými a konkurznými konaniami.
4. Členské štáty rozčlenia údaje uvedené v odseku 1 písm. a) až c) a v príslušných prípadoch aj údaje uvedené v odseku 3 podľa:
  - a) veľkosti dlžníkov, ktorí nie sú fyzickými osobami;
  - b) toho, či sú dlžníci, ktorí podliehajú reštrukturalizačným alebo konkurzným konaniam, fyzickými alebo právnickými osobami; a
  - c) toho, či sa oddlžovacie konania týkajú iba podnikateľov alebo všetkých fyzických osôb.
5. Členské štáty môžu zbierať a zhromažďovať údaje uvedené v odsekoch 1 až 4 prostredníctvom techniky výberu vzoriek, pri ktorej sa zabezpečuje reprezentatívnosť vzoriek z hľadiska ich veľkosti a rozmanitosti.
6. Členské štáty zbierajú a zhromažďujú údaje uvedené v odsekoch 1, 2, 4 a v príslušných prípadoch aj v odseku 3 za celé kalendárne roky, ktoré sa končia 31. decembrom každého roka, počnúc prvým celým kalendárnym rokom nasledujúcim po dátume začatia uplatňovania vykonávacích aktov uvedených v odseku 7. Tieto údaje sa každoročne oznamujú Komisii na základe štandardného oznamovacieho formulára údajov do 31. decembra kalendárneho roka nasledujúcom po roku, za ktorý boli údaje zozbierané.
7. Komisia stanoví oznamovací formulár uvedený v odseku 6 tohto článku prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 30 ods. 2
8. Komisia prístupným a používateľsky ústretovým spôsobom zverejní na svojom webovom sídle údaje oznámené v súlade s odsekom 6.

Článok 30

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nepredloží žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatní sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

HLAVA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Vzťah k ostatným aktom a medzinárodným nástrojom

1. Tieto akty sa uplatňujú bez ohľadu na túto smernicu:
  - a) smernica 98/26/ES;
  - b) smernica 2002/47/ES; a
  - c) nariadenie (EÚ) č. 648/2012.

2. Touto smernicou nie sú dotknuté požiadavky týkajúce sa ochrany finančných prostriedkov v prípade platobných inštitúcií ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 ⁽²⁴⁾ a v prípade inštitúcií elektronického peňaženstva ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽²⁵⁾.

3. Touto smernicou nie je dotknuté uplatňovanie Dohovoru o medzinárodných zábezpekách na mobilné zariadenia a jeho protokolu týkajúceho sa záležitostí špecifických pre letecké zariadenia podpísaného v Kapskom Meste 16. novembra 2001, ktorého sú niektoré členské štáty zmluvnými stranami v čase prijatia tejto smernice.

Článok 32

Zmena smernice (EÚ) 2017/1132

V článku 84 smernice (EÚ) 2017/1132 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Členské štáty sa odchyliť od článku 58 ods. 1, článku 68, článku 72, článku 73, článku 74, článku 79 ods. 1 písm. b), článku 80 ods. 1 a článku 81 v rozsahu a na obdobie, v akom sú tieto odchýlky potrebné na zavedenie rámca preventívnej reštrukturalizácie stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 (*).

Prvým pododsekom nie je dotknutá zásada rovnakého zaobchádzania s akcionármi.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddlžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii) (Ú. v. EÚ L 172, 26.6.2019, s. 18).“.

Článok 33

Doložka o preskúmaní

Komisia najneskôr do 17. júla 2026 a potom každých päť rokov predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní a vplyve tejto smernice, ako aj o uplatňovaní pravidiel vytvárania tried a hlasovania v súvislosti so zraniteľnými veriteľmi, ako sú pracovníci. Na základe tohto posúdenia Komisia podľa potreby predloží legislatívny návrh, v ktorom zväží dodatočné opatrenia na konsolidáciu a harmonizáciu právneho rámca reštrukturalizácie, konkurzu a oddlženia.

Článok 34

Transpozícia

1. Členské štáty prijímajú a uverejnia do 17. júla 2021 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, s výnimkou ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 28 písm. a), b) a c), ktoré sa prijímajú a uverejnia do 17. júla 2024 a ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 28 písm. d), ktoré sa prijímajú a uverejnia do 17. júla 2026. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou po uplynutí 17. júla 2021, s výnimkou ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 28 písm. a), b) a c), ktoré sa uplatňujú po uplynutí 17. júla 2024, a ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 28 písm. d), ktoré sa uplatňujú po uplynutí 17. júla 2026.

⁽²⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽²⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňaženstva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

2. Odchylne od odseku 1 sa môže členským štátom, ktorým implementácia tejto smernice spôsobuje mimoriadne ťažkosti, poskytnúť predĺženie lehoty na implementáciu stanovenej v odseku 1 najviac o jeden rok. Členské štáty oznámia Komisii potrebu využiť túto možnosť predĺžiť lehotu na implementáciu do 17. januára 2021.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 35

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 36

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA
